

ŠKOLNÍ REVUE

LiStOVáNí

Mikuláš ztratil plášť

Rozhovor s naší paní ředitelkou

Rozhovor s hercem Pavlem Oubramem

Nové přírůstky v naší mini zoo

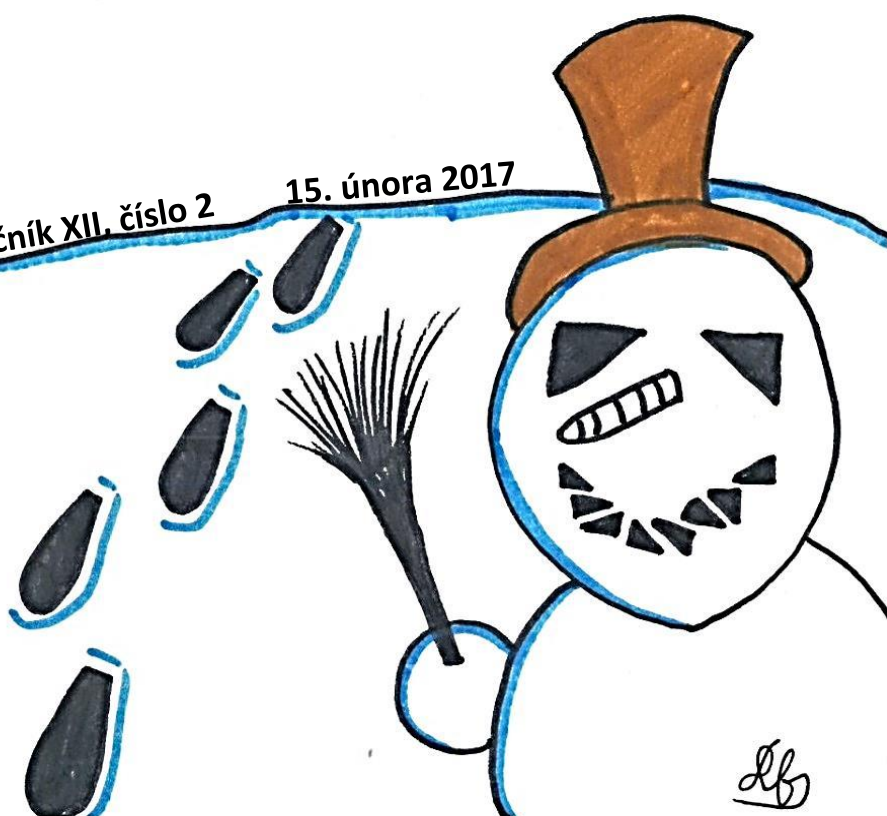
Perličky z naší školičky

Holky versus kluci

Vtipy

Ročník XII. číslo 2

15. února 2017

lf

<u>Bylo nebylo</u>	
Školní revue je bronzová	1
Devětáci na „pracáku“	3
Line dance sobota	3
Autorské čtení Petry Braunové	4
Dýňová slavnost	5
Výlet do rozzářené adventní Vídně	5
Andělské malování	6
Návštěva technické školy na Olomoucké..	7
Vánoční dílny	7
Mikuláš ztratil plášť...	8
Setkání u vánočního stromu	10
Pátá třída v planetáriu	10
Dvojí LiStOVání	11
Rozhovor s hercem Pavlem Oubramem ..	13
Polonéza na školním plese	14
Sportovní okénko	17
Barevný závěr pololetí	18
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s paní ředitelkou Fialovou.....	19
Rozhovor s bývalou redaktorkou	21
Co máme rádi na Vánocích	23
Anketa o zoo	25
Holky versus kluci	26
<u>Tahák do dějáku</u>	
Jan Amos Komenský	27
<u>Naše recenze</u>	
Redakce doporučuje	28
<u>Ode všeho trošku</u>	
Nové přírůstky ve zvířecím koutku	29
Tip pro cestovatele	30
<u>Literární koutek</u>	
Vzlety a pády našich devětácků a osmáků..	31
Počítač v hlavní roli.....	34
Novinářské kachny ze 7.B	36
<u>Výtvarný koutek</u>	
Zimní variace	37
<u>Zábava</u>	
Perličky z naší školičky	39
Křížovky	40
Pár vtipů na závěr	42

Ahoj, jsem redakční
skřítek Střelík a vítám
Vás na stránkách Školní
revue. Hezké čtení přeji.

ŠKOLNÍ REVUE

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: zsms.streliceubrna.cz/skolni-casopis
e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20
výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

B. Kadaňková, 5.tř., Jan Karafiát, 5.tř.,
A. Rychnovská, 6.tř., N. Ulbrichová, 6.tř.,
V. Novotný, 7.A, V. Švestka, 7.A,
V. Švestková, 7.A, S. Urbánková, 7.A,
R. Fiala, 7.A, D. Krajíček, 7.B,
E. Sázavská, 7.B, S. Švestková, 8.A,
O. Chytrý, 8.B, J. Perna, 8.B,
V. Jurkovič, 9.B, M. Prudilová, 9.B,
T. Vašulínová, 9.B,

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Obrázek na titulce: Radek Fiala, 7.A

Ester Gabrielová, 9.B

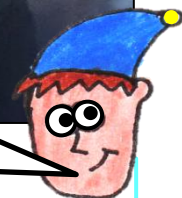
Řešení křížovek na str. 40-41:

...náskok osm...
...koupíš ty.
...koukat..., ...spát
...chodí pěšky.

ŠKOLNÍ REVUE JE BRONZOVÁ

Volejte sláva a rok se radujte!

Z redaktorských zápisníků:

Prvního prosince jsme Vítek Jurkovič, Simona Švestková a já jeli s paní učitelkou Sokolovou do Brna na vyhlášení výsledků celostátního kola Časopis roku 2016. Akce se konala na střední škole Jílová v Brně.

Když jsme dorazili na místo, mohli jsme si prohlédnout různé časopisy z jiných regionů a porovnat je s ostatními.

Čekalo nás i několik workshopů, kde jsme se například dozvěděli nové věci ze světa grafiky a zpracování časopisu. Potom jsme dostali, na to nesmím zapomenout, jako obvykle výbornou bagetu a pití 😊.

Ke konci programu jsme se všichni sešli v aule, kde proběhlo samotné vyhlášení časopisů. Náš časopis Školní revue se celkově umístil na krásném, přímo překrásném 3. místě a za obsah obsadil 2. místo. Velkými soupeři byly časopisy Písařík, Hot Magazín, Riegrováček a Strážžák, které se také velmi dobře umístily.

Cestou domů jsme přemýšleli o vylepšeních, která by náš bezvadný časopis rozhodně neměla minout.

Václav Novotný, 7.A

BYLO NEBYLO

Po příchodu do školy jsme si prohlédli časopisy, které postoupily do celostátního kola školních časopisů. Postupně jsme si většinu z nich prohlédli, k některým jsme napsali naše názory a šli jsme si sednout do velké posluchárny a vyslechli jsme úvodní proslov a informace o workshopech – o čem jsou a kdo je bude vést.

Já se zúčastnila workshopu o tvorbě referátu – které webové stránky jsou důvěryhodné a jaké ne a jak si to můžeme ověřit. Dozvěděli jsme se, jak by měl být referát zpracován, aby si z něho lidé co nejvíce zapamatovali.

Pak jsem navštívila workshop s názvem „Pečeme dort“, kde nás učili, jak máme napsat článek nebo titulek tak, abychom vyvolali v lidech nějaké emoce, například smutek, lítost, smích či radost.

Po přestávce na občerstvení proběhlo vyhlášení výsledků soutěže časopisů. Náš časopis se umístil na 2. místě za obsah a na 3. místě celkově. Nejúspěšnější byl časopis Písařík, který měl moc pěkné zpracování a vyhrál kde co. Po několika hodinách očekávání jsme se vydali domů s příjemným pocitem za dobře odvedenou celoroční práci.

Simona Švestková, 8.A

Na místě akce jsme si odložili věci, pořadatelé prohodili pár slov a začaly workshopy. V prvním, kterého jsem se zúčastnil, jsme si povídali o tom, jak dát do textu nějaké pocity. Aby jich nebylo ani moc, ani málo. Potom jsme se pokoušeli vymyslet nějaký titulek, který by zaujal čtenáře. A aby to bylo ještě těžší, tak se to muselo týkat našeho kamaráda. Musím přiznat, že mi to nešlo 😊. Potom následovalo druhé kolo workshopů a po jejich skončení jsme dostali bagetu a pití.

Po obědové přestávce začalo vyhlášení. Po kategorii 1. stupně začali vyhlášovat naši kategorii. Nakonec to pro nás dopadlo dobře - 3. místo celkově a 2. místo za obsah, to je fakt dobré. Ale stále máme co zlepšovat. Na výstavě časopisů se mi líbily i jiné časopisy, které měly velmi hezké titulky. Kolem 13. hodiny jsme se rozešli a jeli domů. Kéž skončíme příští rok stejně, nebo ještě lépe.

Vítězslav Jurkovič, 9.B

DEVÁŤÁCI NA „PRACÁKU“

Jako každý rok na podzim jeli naši deváťáci na „pracák“ (spisovně na pracovní úřad) do Brna, kde mají pro žáky devátých ročníků připravený program, který by jim měl pomoci s profesní orientací. Je to složité rozhodování, co dál, držíme jim pěsti, ať vykročí správným směrem.

Třída 9.A

Ve středu 2. listopadu 2016 jsme se vypravili do Brna na úřad práce. Zde jsme si povídali o tom, kam se chceme hlásit na střední školy a také o kritériích přijímacích zkoušek. Hodně žáků z naší třídy už má školu vybranou, ale pro ty, kteří ještě nejsou rozhodnutí, byly připraveny testy.

První byl zaměřen na zjištění charakteru, který je při výběru povolání velmi důležitý. U druhého testu jsme odpovídali na otázky týkající se našich zájmů. Podle odpovědí nám určili profese, které by pro nás byly

vhodné. Rozloučili jsme se a tím byla naše dvouhodinová návštěva úřadu u konce.

Viktorie Kalovská, 9.A

Třída 9.B

Ve čtvrtek 10. listopadu jela naše třída do Brna na úřad práce, aby nám pomohli s výběrem povolání. Začali jsme výkladem - jedna hodná paní nám povídala, jak správně používat atlas škol a jak je důležité si vybrat správnou školu.

Potom jsme si udělali testy, co bychom měli v budoucnu dělat. Po nich jsme se odebrali do vedlejší místnosti, kde byly otočné skříně se šanony, které obsahovaly informace o různých povoláních. Ti, kteří to potřebovali, mohli se ještě pozeptat na to, co je zajímavé.

Podle mě byl tento program velice užitečný a poučný.

Vítězslav Jurkovič, 9.B

LINE DANCE SOBOTA

V sobotu 14. listopadu 2016 se v naší škole uskutečnila od 14 do 17 hodin taneční akce Line dance. Tento druh country tance nás přijel učit pan Ivo Bartůněk, profesionální caller. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny, na začátečníky a pokročilé, jeden tanec tančili všichni a jeden jen pokročilí. Naučili jsme se hodně nových věcí a domů jsme se rozešli unavení, ale spokojení.

Jan Karafiát, 5. tř., obr.: klipartkid.com

AUTORSKÉ ČTENÍ PETRY BRAUNOVÉ

Ve středu 16. listopadu 2016 k nám do školy přijela paní spisovatelka Petra Braunová, aby nám pověděla něco o práci spisovatele a psaní knížek atd.

Vyprávěla nám, jak ona sama začala psát – jejího syna nebavilo chodit do školy a dělat domácí úkoly, a tak vždy, když něco nakreslil, napsala na zadní stranu část příběhu.

A jednou večer jí zavolala kamarádka a poprosila ji, jestli by jí nepůjčila nějaké ty příběhy, aby si to její dcera přečetla. Když jí to vracela, řekla, že by bylo dobré z toho udělat

knihu. Tak to paní autorka dala dohromady a odnesla to do nakladatelství, kde rozhodli, že z toho udělají knihu. Jako první vydali knihu Rošťák Oliver.

Paní Braunová byla rázná a přitom milá, vyprávěla nám o tom, co zažila. Její inspirací jsou děti. Hlavně děti ze škol, které už navštívila. Byla to pro nás velká událost, setkat se s opravdovou spisovatelkou. Napsala už hodně knih a věříme, že v tom bude pokračovat.

*Jan Karafiát, Bernadeta Kadaňková a
Sebastián Tejkal, 5.tř.*

Foto: Eva Buchníčková

DÝŇOVÁ SLAVNOST

Ten den (16. listopadu) měly děti z prvního stupně kromě autorského čtení ještě jeden zážitek – dýňovou slavnost. Na tu jsme si ale museli počkat do večera. Před obecním úřadem se rozzářily dýně různých tvarů a velikostí. Dostali jsme zdarma čaj a špekáček a od paní učitelky Bezouškové a paní učitelky Buchníčkové tykadla, co svítila. Všem malým dětem se to moc líbilo.

Jan Karafiát, 5.tř., foto: archiv

VÝLET DO ROZZÁŘENÉ ADVENTNÍ VÍDNĚ

V sobotu 19. listopadu 2016 jeli zájemci ze školy i z obce do Vídně na zájezd, který pořádala paní učitelka Sázavská. Vyrazili jsme v 8 hodin směrem Mikulov. Chvilku jsme si počkali, než jsme mohli přejet hranice, a pokračovali jsme do Vídně. Naším cílem byl Schönbrunn, letní sídlo Habsburků

Po třech hodinách jízdy jsme byli na místě a vydali se na prohlídku zámku. Místo normálního průvodce jsme měli audioprůvodce, což bylo dle mého i lepší a rychlejší než s živým průvodcem.

BYLO NEBYLO

Habsburkové v Schönbrunnu rozhodně nešetřili na ničem. V zámku je 1400 místností, prohlídka se však týkala jen 30 místností, ale velmi hezkých.

O něco později jsme šli na výstavu o Franzi Josefovi ve vedlejších místnostech, byla o jeho osobním životě i o jeho ženě, císařovně Sisi. Kromě pohřební fotky nebyl Franz Josef na fotkách jinak než ve vojenské uniformě, zajímavé.

Na další výstavě jsme si prohlédli kočáry – od malých dětských po pohřební, až šestnáctimetrové giganty.

Po prohlídkách jsme se odebrali ke stánkům před zámkem nakoupit si

suvenýry, ale výběr nebyl velký, popravdě větší výběr je i v Brně. Milión stánků s punčem a jinak s dřevěnými nebo skleněnými výrobky, plus nějaké s jídlem. Po dvou hodinách jsme dali sbohem Vídni a s plnými taškami jsme odjeli domů.

Daniel Krajiček, 7.B

Foto: Eva Sázavská, benatour.cz

ANDĚLSKÉ MALOVÁNÍ

Jan Karafiát, 5.tř., foto Eva Buchníčková

Ve středu 23. listopadu 2016 se od 17 do 20 hodin konalo ve škole andělské malování. Většina tříd byla přečpaná a na místa se dlouho čekalo.

Každý si mohl vyrobit skleněný svíček, tašku a tričko. Na skleničky se lepily třpytky a obrázky s vánoční tematikou, na tašky se malovaly různé věci, ale nejvíce andělé a trička se zdobila obrázky a různými popisky (datum narození, Veselé vánoce 2016, atd.). Všem se to moc povedlo.

NÁVŠTĚVA TECHNICKÉ ŠKOLY NA OLOMOUCKÉ

V pondělí 28. listopadu 2016 se 8.A, vedená paní učitelkou Hradečnou, vydala v rámci volby povolání do Brna na SŠ technickou a ekonomickou.

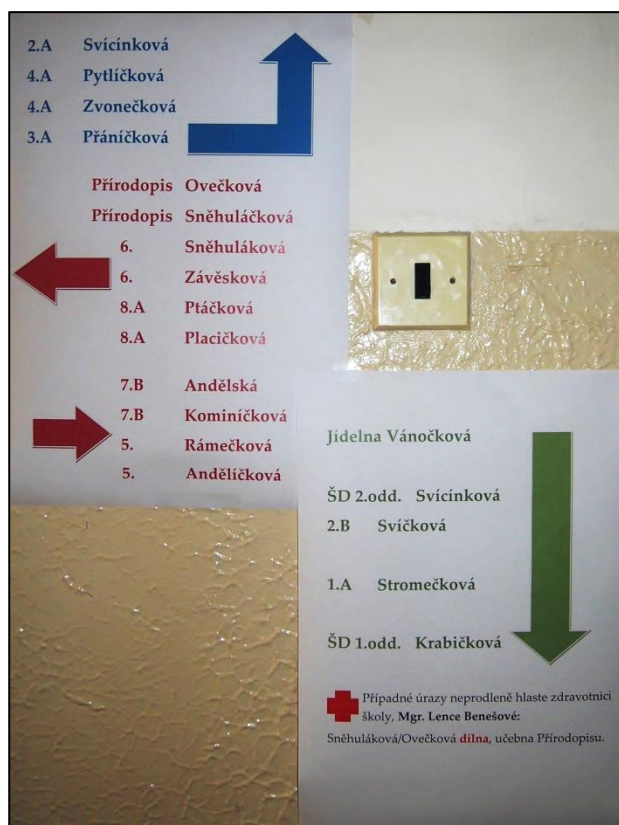
U školy na nás čekal pán, který nás školou prováděl. Pustil nám o ní asi dvacetiminutový film a poté jsme procházeli školou. Nahlédli jsme do několika pěkných a dobře vybavených tříd, podívali jsme se do jídelny, která byla z jedné poloviny celá prosklená, do čtyř tělocvičen, do konferenční místnosti, šaten i jinam.

Asi po hodině jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna se šla podívat, jak pracuje 3D tiskárna, a druhá, jak jejich žáci vyrábí autíčka na ovládání a malé roboty.

Když se skupiny prostřídaly, dostali jsme pití, croissanty a igelitky s logem školy plné drobností. Během asi pěti hodin, co jsme tam byli, nám povídali o různých strojích, popisovali je a ukazovali nám, jak pracují. Exkurze se nám líbila, ale myslím si, že byla spíše pro kluky než pro holky.

Simona Švestková, 8. A

VÁNOČNÍ DÍLNY

BYLO NEBYLO

V sobotu 3. prosince 2016 se na naší škole uskutečnily vánoční dílny, bylo jich připraveno přes dvacet, a tak nuda rozhodně nebyla, naopak – někteří nestačili ani všechny projít a vybírali si ty, co se jim líbily.

Za doprovodu vánočních písní a koled jsme vyráběli nejen věci na okrasu, ale také k snědku, například vánočky Skoro u všeho se dalo řídit větou: „Kreativitě se meze nekladou“.

Na účastníky čekalo i skromné občerstvení v podobě párku v rohlíku, čaje, punče nakonec i gulášová polévka.

Celá akce trvala pět hodin a byl to krásný způsob, jak si společným setkáním zpříjemnit předvánoční období a odnést si domů spoustu výrobků – od krabiček, sněhuláků, andílků až po svícný a vánočky (tedy pokud posledně jmenované neskončily v břiše už ve škole).

Jan Karafiát, 5.tř.

Foto: Aleš Kadlec

MIKULÁŠ, ZTRATIL PLÁŠŤ...

NA PRVNÍM STUPNI...

Mikulášská nadílka pro nás letos začala 5. prosince, a to ve třetí hodině, kdy nás pan učitel Veselý vzal ven a šli jsme po fáborkách dál od školy.

U posledních čtyř byly pro nás přichystané úkoly – zazpívat písničku, zatančit tanec, poskládat obrázek Mikuláše a naučit se z paměti básničku o Mikuláši.

Pak jsme šli do tělocvičny a tam už čekal Mikuláš s anděly a čerty a my jsme jim zazpívali Půlnoční, podepsali se na listinu a dostali jsme nadílku, kterou jsme si odnesli do třídy.

Tam jsme vyráběli stromek z polystyrénu. Zbytek dopoledne utekl jako voda a nás už čekal oběd s mikulášským perníkem.

5.tř.

Foto: Aleš Kadlec

I NA DRUHÉM STUPNI...

Letos se opět deváťáci proměnili v nadpřirozené bytosti, čerty a anděly vedené Mikulášem. Zatímco role Mikuláše byla v každé třídě víceméně jasná – nejvyšší vyhrává, o další role se trochu bojovalo, jelikož o čerty byl větší zájem.

Nakonec se ale všichni domluvili a obě mikulášské skupiny se vystřídaly v tělocvičně, kde trochu vyplašily, ale potom i potěšily menší děti, a také navštívily třídy na druhém stupni. Podle zápisů v knize hříchů se chystaly v pekle potrestat hříšníky, ale když jim z pytlů slíbili, že se napraví a stvrdili to i podpisem, vrátily je do lavic a také dostali odměnu.

Vlasta Sokolová

SETKÁNÍ U VÁNOČNÍHO STROMU

V pátek 9 prosince 2016 jsme v naší škole slavnostně rozsvěcovali vánoční strom. U vchodu do školy nás přivítali andělé s přáníčkem a přesunuli jsme do atria, kde už bylo vše připraveno.

Děti z prvního stupně, jejich rodiče i učitelé zazpívali koledy, vystřídal je školní sbor v čele s paní ředitelkou. Poté přišli na řadu čtvrtáci s vánoční pohádkou. Nakonec zazněly další koledy, jako například „Stojí vrba košatá“ nebo „Půjdem spolu do Betléma“.

Od rozsvíceného stromu jsme se přemístili do budovy školy, kde jsme se mohli zahřát čajem či ochutnat nějaké to cukroví. Celá akce se nesla ve vánočním duchu a my byli zase k Vánocům o hodinu blíže.

Jan Karafiát, 5.tř.

Foto: Aleš Kadlec

PÁTÁ TŘÍDA V PLANETÁRIU

Náš výlet za poznáním vesmíru se konal 20. prosince 2016. Vlakem jsme se přepravili do Brna a dál pak tramvají ke Kraví hoře. Po poněkud náročném výstupu jsme si v planetáriu rychle dali věci do šaten a šli do digitária. Ukázali nám souhvězdí a poté nám pustili film, díky kterému jsme se dozvěděli zajímavé věci o všech planetách ve sluneční soustavě, včetně Slunce. Po filmu jsme měli půl hodiny na svačinu či zakoupení suvenýrů. Nakonec jsme si mohli vyzkoušet atrakce před planetáriem. Poté jsme se přemístili šalinou na Českou a odtud pěšky na Zelný trh, kde jsme měli rozchod. Jakmile jsme se opět všichni sešli, šli jsme na vlakové nádraží a pak vlakem odjeli zpět do Střelic.

Jan Karafiát, 5.tř.

DVOJÍ LISTOVÁNÍ

Ve středu 11. ledna 2017 se v naší tělocvičně na pár hodin zabydleli herci z Českých Budějovic s divadelním programem zvaným LiStOVÁNÍ.

Naším žákům není neznámý, přesto se u něj nenudí, protože herci, kteří k nám jezdí, „listují“ pokaždé v jiné knize. Smyslem jejich vystoupení je přiblížit knihy mladým čtenářům a přivést je ke čtení.

Žákům prvního stupně tentokrát představili knihu „Lichožrouti“ a žákům druhého stupně knihu „Spudveč aneb 70 000 světelných let“.

Že jsou to záhadné názvy? Není divu, obě knihy jsou o zvláštních úkazech!

Lichožrouti jsou záhadní tvorové, kteří „žerou“ ponožky a z párů dělají licháče. Pro normálního člověka jsou ale neviditelní a jejich přítomnost poznáte jen podle neustále se ztrácejících ponožek.

Českobudějovičtí herci Pavel Oubram, Věra Hollá a Tomáš Drápela se na chvíli v takové Lichožrouty převtělili a byl to opravdu zážitek.

A jaké jsou další příběhy Lichožroutů? Tak to si můžete přečíst v knize Lichožrouti od Pavla Šruta a Galiny Miklínové.

A zatímco se mladší část našeho žactva věnovala každodenním potížím s ponožkami, ti starší řešili problémy přímo planetární.

Utajení mimozemšťané z knihy Marka Haddona *Spudveč aneb 70 000 světelných let se vydávají za učitele*, chovají se podezřele, něco podivného chystají a mají nějaké tajemné náramky. A tak se žáci, kteří jsou zatím v životě spíš smolaři a outsideři, vydávají na dobrodružné i zábavné pátrání.

Výše zmínění herci se u předvádění této knihy bavili stejně jako autor, když ji psal, a stejně jako diváci v sále. My přihlízející učitelé jsme se pak mohli zamyslet, jestli náhodou všichni nejsme tak trochu mimozemšťané.

Marcela Bezoušková, Aleš Kadlec

Foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S HERCEM PAVLEM OUBRAMEM

Když skončilo druhé LiStOVání, požádali jsme herce o rozhovor, a zatímco Věra Hollá a Tomáš Drápela rychle balili jejich věci a chystali odjezd, Pavel Oubram nám ochotně odpověděl na pár otázek.

Na webu jsme si u každého z Vás přečetli, co pro Vás znamená LiStOVání, mohl byste to jen krátce shrnout pro náš časopis?

No, LiStOVání je taková kombinace divadla a literatury. Zkombinujeme věci, které máme rádi, a to znamená, že z literárního textu se snažíme udělat představení, ale stále je nejdůležitější ta knížka, ze které to čteme.

Ve které knize nejraději listujete?

To je hrozně těžké říct, teď třeba čteme knížku od Nicka Cave Smrt zajdy munroa pro dospělé lidi a v tuto chvíli bych mohl říct, že je moje nejoblíbenější, ale kdybychom jeli na jiné turné, třeba s knihou Dobrý proti severáku, tak by to možná mohla být tato kniha... nebo někdy Lichožrouti, pořád se to mění.

Víme, že hrajete v Jihočeském divadle v Českých Budějovicích. Hrajete spíše veselé, nebo vážné role? Které máte raději a proč?

I vážné i veselé a zase je to stejně jak u těch knížek, každé mají něco, co na nich mám rád.

Máte nějaký herecký vzor?

Ze zadu se ozve pan Tomáš Drápela: „Měěě!!!“

Ano, mého kolegu z divadla Tomáše Drápelu, ale možná asi největší vzor z českého divadla je pro mě Ivan Trojan.

Máte nějakou vysněnou roli?

Nemám, míval jsem, tedy když jsem byl ještě na škole, tak jsem nějaké měl, ale teď si říkám, že to bylo poměrně nesmyslné.

A teď zpět k nám do Střelic, jak se vám líbilo listovat tady u nás?

Moc, byli jste moc dobré publikum i na Lichožrouty i na Spudveč a hrozně dobře se nám tady četlo, všichni tři jsme se na tom shodli.

Které knihy z Vaší nabídky byste doporučil pro příště?

Noo, tak určitě knihu Blbec číslo 14.

Děkujeme za rozhovor.

Ondřej Chytrý a Jakub Perna, 8.B

Foto: Aleš Kadlec

POLONÉZA NA ŠKOLNÍM PLESE

V pátek 20. ledna 2017 se od 20 hodin konal ve Střelcích tradiční školní ples. Pro nás, deváťáky, však začaly různé přípravy už daleko dříve.

Polonézu jsme trénovali s paní učitelkou Svobodovou a paní učitelkou Buchničkovou od září každé úterý. V říjnu jsme s Radkem Svobodou začali nacvičovat moderní část našeho vystoupení na písničky Michaela Jacksona.

V den D jsme se celí natěšení na večer dostavili normálně ráno do školy a po osmé hodině jsme se šli do sokolovny, kde jsme chystali sál.

Nejdříve jsme nanosili stoly a židle, nanosili jsme tombolu a vyrovnali ji před pódiem, na stoly jsme natáhli ubrusy a rozmístili různé dekorace. Přetancili jsme naše tance a šli jsme domů.

Do sokolovny jsme se všichni vrátili v 16.30. Fotili jsme se, nacvičovali naše tance a vylepšovali jejich choreografii. Strašně rychle to uteklo a najednou bylo po osmé hodině. Všichni jsme se těšili, až vstoupíme do sálu a zatančíme to, co jsme nacvičovali čtyři měsíce. První byla polonéza a asi za dvacet minut následovala moderní část. Na moderní část jsme trochu změnili vzhled – kluci si nasadili třpytivé klobouky a holky navlékly třpytivé rukavice. Oba tance jsme myslím zvládli dobře.

Kolem desáté hodiny se rozdávala tombola a i my jsme mohli něco vyhrát. Potom jsme dál tancovali a užívali si krásný večer. Myslím, že se nám všem deváťákům líbil.

Terezie Vašulínová, 9.B

Foto: Aleš Kadlec

Tak tady nás máte všechny v plné kráse, chybí akorát pan učitel Veselý, který na poslední chvíli zaskočil za jednoho „odpadlého“ tanečníka.

Poslední kreace v civilu...

To nám to jde, co?

A teď už v plné polní, pardon, ve svátečním...

A pozor – změna stylu!

BYLO NEBYLO

Vše muselo být perfektně doladěno – i v detailech je prása.

SPORTOVNÍ OKÉNKO

STŘELICE ANEB ELITA VE ŠPLHU

Ve středu 25. listopadu 2016 vyrazili vybraní žáci na okrskové kolo ve šplhu na tyči, mezi nimi i já. Jela s námi naše trenérka paní učitelka Hájková, která pevně věřila v náš úspěch. Umístili jsme se na krásném 1. místě, které bylo těžce vybojováno (rychle nahoru, rychle dolů, rychle nahoru...). Cestou zpět nám ujel autobus, a tak se to protáhlo na docela fajn výlet.

Postoupili jsme do okresního kola, které se konalo ve Šlapanicích o pár dní později, tj. 30. prosince. Získat další výhru bylo ještě těžší, protože soupeři byli lepší. Když se to podařilo, měli jsme z vítězství o to větší radost. Cestování tentokrát tak zajímavé nebylo. Následoval postup do krajského finále do Brna, kde jsme už nebyli hodnoceni jako jeden tým a přerozdělili nás do čtyř družstev.

Někteří z nás se opět vyšplhali na stupně vítězů. Družstvo mladších dívek ve složení Eliška Zadáková (6.tř.), Safia Hassani (6.tř.) a Tereza Štanglová (8.A) obsadilo 3. místo. Družstvo starších dívek v sestavě Nikola Vláčilová (9.A), Kristýna Jahodová (9.B) a Simona Švestková (8.A) získalo 2. místo. V soutěži jednotlivců se umístil v kategorii starších žáků Martin Reguli (8.A) na 2. místě a v kategorii starších dívek si vítězství odvezla naše Nikola Vláčilová (9.A).

A tím naše šplhání skončilo, vyšší soutěž už totiž není.

SILOVÝ ČTYŘBOJ

Ve čtvrtek 8. prosince 2017 jel pan učitel Kučera s Filipem Chmelem (8.B), Martinem Reguli (8.A), Danem Vališem (6.tř.) a mnou, Václavem Novotným (7.A), na střední školu na Jílové ulici v Brně na krajský přebor v silovém čtyřboji starších žáků. Po dlouhodobém a tvrdém tréninku, kdy se nám pan učitel Kučera tak věnoval (chápete, jak to myslím), se rozhodlo, že pojedeme na atletický čtyřboj.

Po příjezdu do Brna jsme se převlékli v šatně a trochu se rozcvičili. Čekaly na nás tyto čtyři disciplíny: shyby, sedy-lehy, trojskok a šplh na laně. Náš tým si vedl docela dobře a na konci programu, když se blížilo vyhlášení výsledků a všichni byli v napětí, jsme se šli ještě projít po škole.

Jako tým jsme obsadili první místo a v kategorii jednotlivců získal Martin Reguli třetí místo. Pan učitel nás s radostí vzal do restaurace na oběd, ale vítězný pohár nám jako obvykle zase „odcizil“, aby ho vystavil ve vitríně slávy ve škole. Hlavní ale bylo, že jsme se vyhnuli škole a ještě k tomu zaslouženě.

V. Novotný, 7.A

BAREVNÝ ZÁVĚR POLOLETÍ

V úterý 31. ledna 2017 skončilo první pololetí letošního školního roku a žáci měli tentokrát plno práce, protože pan zástupce vyhlásil na tento den soutěž barev – každá třída druhého stupně měla barevně vyzdobit nejen svoji třídu, ale i sebe.

Barvu si vybíraly samy a většina tříd si zvolila modré ladění, ale čtyři

třídy na to šly jinak – 7.A se zbarvila modrobíločerveně, 7.B maskáčově, 9.B červeně a 9.A černobíle.

Hodnocení provedla odborná komise v čele s panem zástupcem Benešem. Vyhráli žáci 9.A se svou krásnou červenou výzdobou a vítězství zapili červenou limonádou.

Daniel Krajíček, 7.B, foto: Aleš Kadlec

ROZHOVOR S PANÍ ŘEDITELKOU HELENOU FIALOVOU

Tentokrát jsme s žádostí o rozhovor zaťukali na dveře paní ředitelky. Velice ochotně a s úsměvem nám vyhověla (má náš časopis ráda), odtrhla se od svých učitelských i ředitelských povinností a očividně s chutí s námi zavzpomínala na své dětství, podělila se o svoje názory a svěřila se, co má ráda. Máte tedy příležitost dovědět se o ní i něco jiného, než co ví ve škole asi každý – že kromě ředitelování učí hudební výchovu a vede žákovský pěvecký sbor.

Chtěla jste být učitelkou už jako malá holka?

Jako malá jsem si často hrála na prodavačku, rovnala zboží do poliček, prodávala látky, vážila obilí, nalívala vodu místo mléka a podobně. Posléze jsem si udělala z otevřených dveří skříně tabuli, kde jsem počítala příklady a pomyslně je vysvětlovala pozorně naslouchajícím plyšákům.

K tomu se ještě přidala domácí kancelář sestávající se z různých razítek, nejprve vyrobených z brambor, později již z razítek vyřazených. Každý doma si musel vyzvednout potvrzení, povolení. Vrcholem mé kanceláře se stalo pořízení psacího stroje. Jak byla koupě mých rodičů prozíravá, se ukázalo během studia na gymnáziu, kdy jsem neměla problémy v předmětu základy administrativy. Při výběru povolání jsem velmi dlouho uvažovala

o učitelce klavíru na ZUŠ, ale po prodělaném zánětu šlach na ruce jsem od toho upustila. Od čtrnácti let jsem pracovala s dětmi a můj koníček se stal i mým povoláním. Určitě bych neměnila. A ta dětská kancelář se změnila v opravdovou.

Byla jste Vy sama hodná žačka?

Z mého pohledu bezproblémová a cílevědomá.

Pamatujete si na nějaký svůj průšvih – ve škole nebo jinde?

Na druhém stupni jsme měli pana učitele, který všechno velice zdlouhavě vysvětloval. Jednalo se o dílny. Dvě hodiny vysvětloval a k práci jsme se nedostali. To mě naštvalo a byla jsem drzá, protože můj dědeček byl kovářský mistr a práci jsem měla v malíku. Pan učitel se urazil, přestal se se mnou bavit a postěžoval si třídnímu. A tak

jsem se mu šla omluvit. Bylo mi jasné, že se musím naučit ovládat reakce.

Kdybyste nebyla učitelkou, co jiného byste třeba chtěla dělat?

Po mnoha letech v pracovním poměru mohu říct, že by mě bavila práce účetní ve finančním sektoru.

Už nějaký ten rok u nás nejen učíte, ale jste i naší paní ředitelkou. Jak se Vám tato práce líbí?

Velice jsem spokojená. Žáky naší školy chválím, kudy chodím. Jsou vesměs slušní, učitelé se mohou plně věnovat výuce a nemusí řešit žádné velké kázeňské přestupky a to je opravdu zásadní věc pro kvalitní práci učitele. A takový učitelský sbor má málokterá škola. Jsou to lidé na pravém místě, kterým především záleží na tom, aby žáci dospěli ve slušné, vzdělané osobnosti, které budou dobře připraveny pro budoucí život. K tomu přispívá i vstřícnost obecního úřadu jako zřizovatele. To je potom radost ředitelovat.

Co byste nejraději ve školství změnila?

Nesmyslnou administrativní zátěž. Místo sepisování dokumentů o žácích bych se jim věnovala. Dále bych zavedla více praktických předmětů místo předmětů naukových.

Co se chystáte na naší škole vylepšit, máte v tom směru nějaké plány?

Z investičních záměrů je to dostavba dvou učeben mateřské školy, stavba kolárny v průjezdu u hřiště, sanace a zbudování skladu v prostorách mezi šatnami a jídelnou.

Mým snem je vybudování nových prostor pro školní družinu, např. v podkroví školy. Dalším cílem je určitě postupná výměna interaktivních tabulí za komfortnější a také zavedení interaktivních učebnic do všech předmětů.

Umíte hrát velmi dobře na klavír, umíte hrát i na nějaký jiný hudební nástroj?

Moje hra na klavír není „bůhvíjaká“. Nemám čas cvičit. Ještě jsem hrála na flétnu a zvládnu pár akordů na kytaru. Ale oba tyto nástroje nemají čisté tóny, což mně sluchově nevyhovuje. Flétnu mám ráda v rukou dětí a kytaru v létě u táboráku.

Jaký druh hudby je Vám nejbližší?

Vážná hudba v provedení takových těles, jako je Vídeňská filharmonie nebo Berlínská filharmonie, opera zahraná v německém Bayreuthu, rakouské Vídni, italském Miláně apod. Populární hudbu poslouchám doma nebo v autě jako kulisu. Musí však mít alespoň jednoduchou melodii.

Zpíváte i mimo školu? Kdy a co?

Moc ráda jsem zpívala ve sboru. Učitelé však mají problém s hlasem, protože stále mluví, jsou jako na jevišti a jejich hlasivky velice trpí. A zpěv se stává obtížným. V současnosti nejvíce zpívám své malinké vnučce dětské a lidové písničky.

Jste hodně zaměstnaná, jak trávíte Váš volný čas, pokud ho máte?

Pracím na zahradě, kolem domu, šitím, pletením, háčkováním a kreativními činnostmi. Také si ráda přečtu knížku,

chodím do knihovny. Nejvíce se mi líbí knihy o reálných životních situacích, o způsobech jejich řešení a vůbec, jak to všechno dopadne. Prostě beletrie, kterou píše život sám.

Máte nějaký cestovatelský cíl?
Skandinávské země.

Rychlá zповěď:

Nejoblíbenější jídlo ve školní jídelně:
králík na zelenině

A jinde: *řízek a bramborový salát*

Oblíbená barva: *zelená*

Oblíbená zvířata: *malí pejsci*

Oblíbené knihy: *beletrie od současných autorů*

Oblíbené filmy: *české – Slunce, seno a ..., Vesničko má středisková apod.*

Oblíbení herci, herečky: *Miroslav Donutil, Pavel Kříž, Jitka Čvančarová, Tereza Brodská aj.*

Děkujeme za rozhovor.

Daniel Krajíček, 7.B,

Foto: Helena Fialová

ROZHOVOR S BÝVALOU REDAKTORKOU ANEŽKOU

Její příjmení je Vašulínová a ona i všichni její tři sourozenci prošli Školní revuí. Anežka byla redaktorkou v letech 2011 -2014.

Psala články, kreslila ilustrace a také se stala hvězdou našeho prvního fotokomiksu. Zajímalo nás, jak se teď má.

Na které střední škole jsi a v jakém ročníku?

Studuji na Střední odborné škole pedagogické v Brně, obor předškolní mimoškolní pedagogika a jsem ve třetím ročníku

Jaké máš spolužáky?

Naši třídu tvoří třicet jedna holek. Ano, je to trošku děsivé, ale s holkami jsme si velice sedly. Jelikož jsme se sešly na stejném oboru, máme podobné zájmy, hudebku, výtvarku, dramataček,

dokonce většina třídy chodí na hody a není skoro jediný víkend, kdy se spolu nevidíme.

Máš i nějakou praxi?

Jednou za čtrnáct dní chodíváme do školky a jsme obklopeny mnoha úžasnými malými dětmi. Musí nám říkat paní učitelky, na což jsem si musela zvyknout. V květnu máme ve školce čtrnáctidenní praxi, která mi vždy přinese mnoho zkušeností a hlavně mě utvrdí, že jsem na správném

oboru. Teď nově ve třetáku učím hudebku v šesté třídě – v primě.

Baví Tě Tvoje škola?

Baví mě hodně. A jak říká náš pan ředitel: „Je normální se svědomitě učit a poctivě pracovat, je normální být věřícím a žít pravdivě, je normální se rozdělit a pomáhat tam, kde je třeba. Škola totiž není jen přípravou na život, škola je součástí života.“

Čím se liší vyučování na střední škole?

Zápisy se diktuji, učení je mnohem více, praxe...

Máš možnost psát do dalšího školního časopisu?

Myslím, že tam nějaký je. Ale nepřemýšlela jsem o tom.

Jaké jsou rozdíly mezi středními školami?

Hodně velké. Každý den jsem obklopena úžasnými a milými lidmi. Tahle škola na to dost dbá. Nerozvíjí

své žáky jenom vědomostně, ale také morálně a duchovně. Máme hlavně skvělého pana ředitele, kterého má rád snad každý. Činnosti, které jsou nám nabízeny, se jen tak někde nevidí. Učí nás i řeholní sestry, a tak bláznivé a skvělé profesorky jen tak někdo nemá! **Na co z doby základní školy nejvíc vzpomínáš?**

Na základní škole se sešel kruh skvělých lidí a vidáme se dodnes. Měli jsme také dobrý vztah s paní učitelkou třídní.

Máš čas i na nějaké koníčky?

Ano, hraji na klavír a příčnou flétnu, hraji ve Frajárence, doprovázím děti hrou na klavír, skaut... Vše mi pomáhá i ve studiu na pedagogické škole.

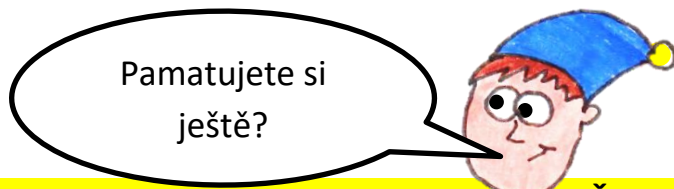
Chceš se zvolenému oboru věnovat v budoucnu?

Ano, je to můj veliký sen.

Terezie Vašulínová, 9.B

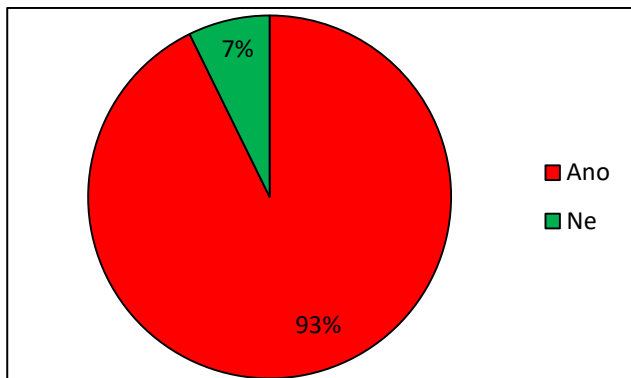
Foto: redakční archiv

Rok 2011

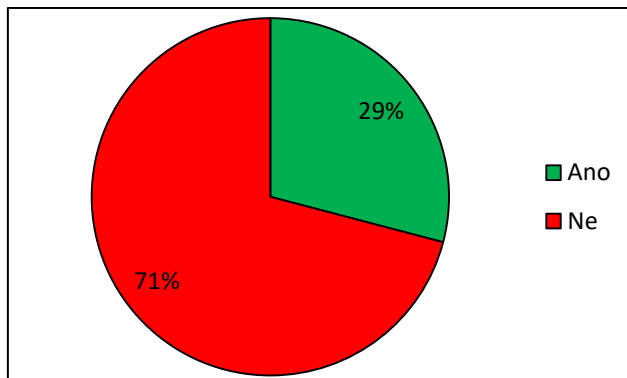

PŘEDVÁNOČNÍ ANKETA

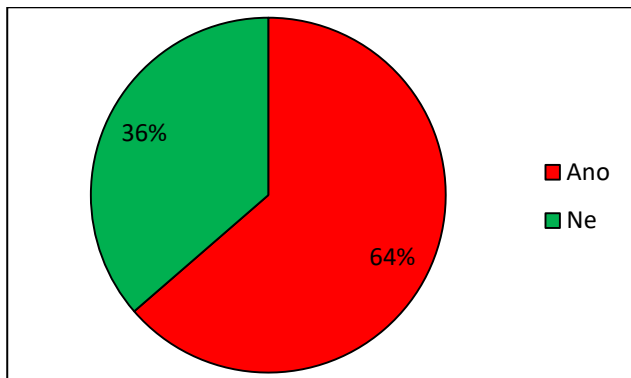
1. Těšíš se na Vánoce?

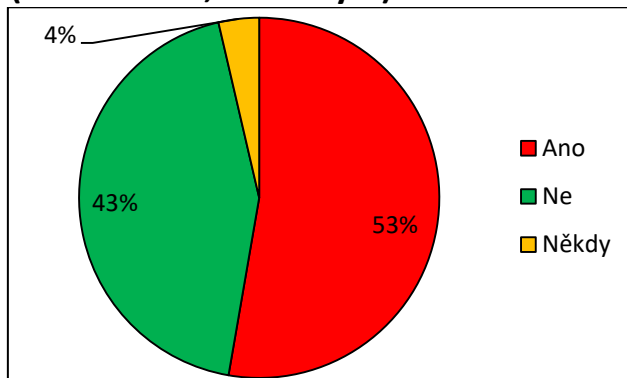
2. Věříš na Ježíška?

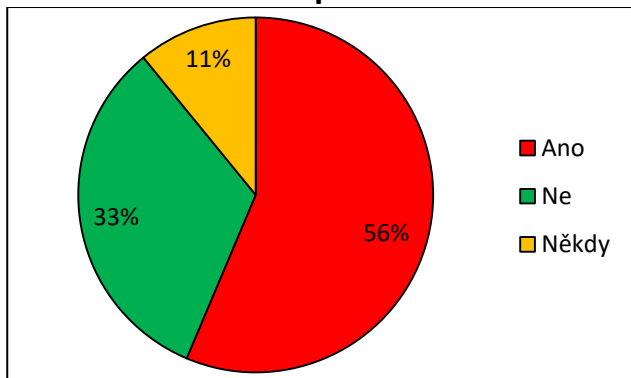
3. Je Štědrý den tvůj nejoblíbenější den v roce?

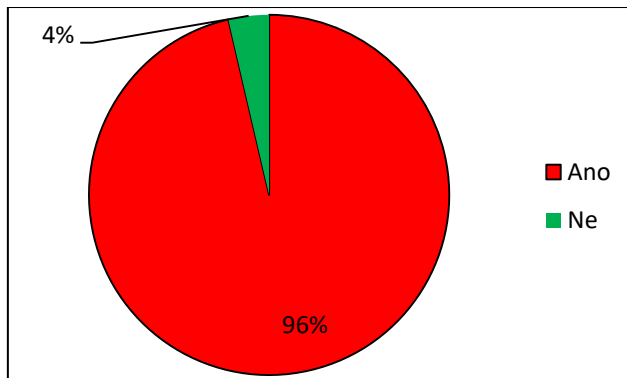
4. Trávíš Štědrý den s velkou rodinou (s babičkami, dědečky...)?

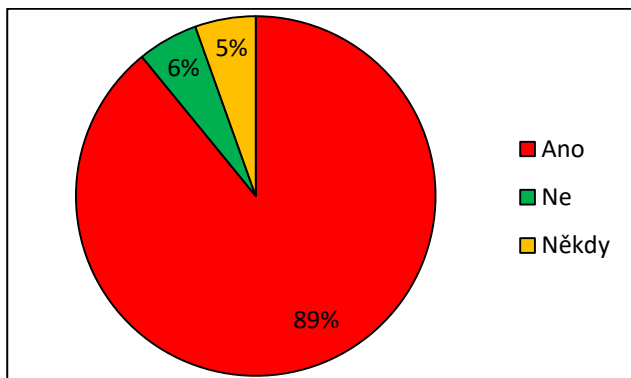
5. Píšeš Ježíškovi dopis?

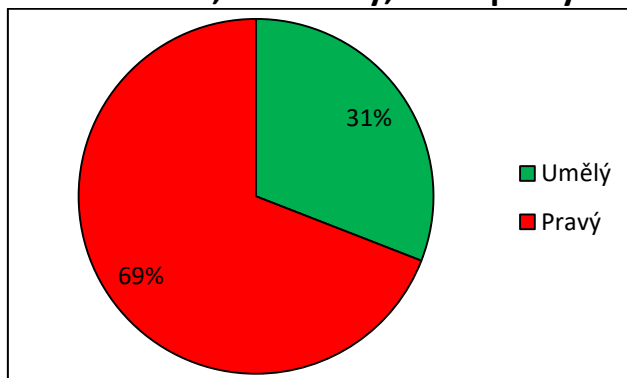
6. Pečete vánoční cukroví?

7. Máte na Vánoce doma stromeček?

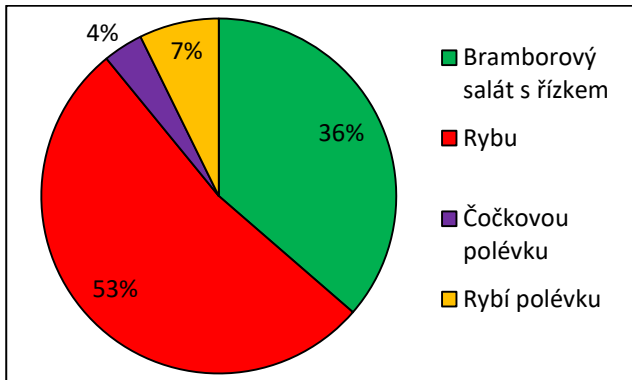

8. Pokud ano, tak umělý, nebo pravý?

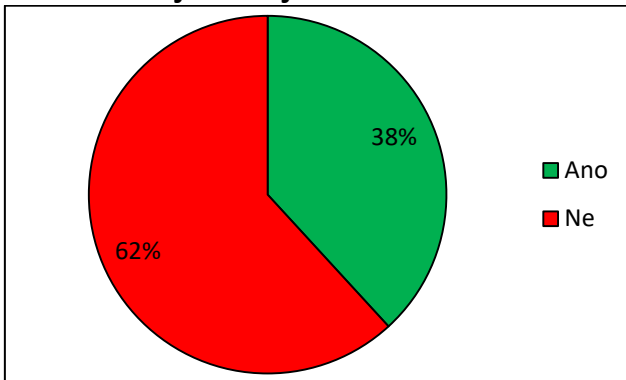

ROZHOVORY A ANKETY

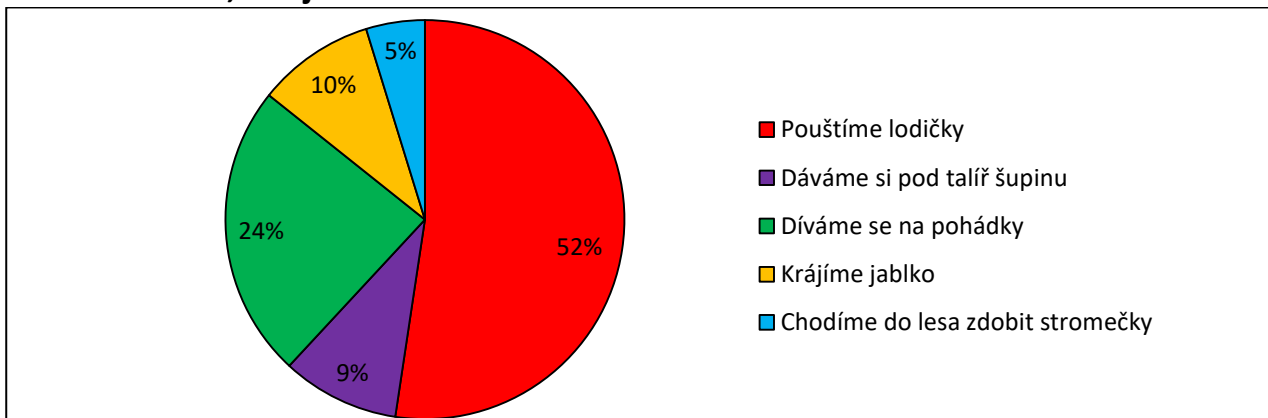
9. Co míváte na štědrovečerní večeři?

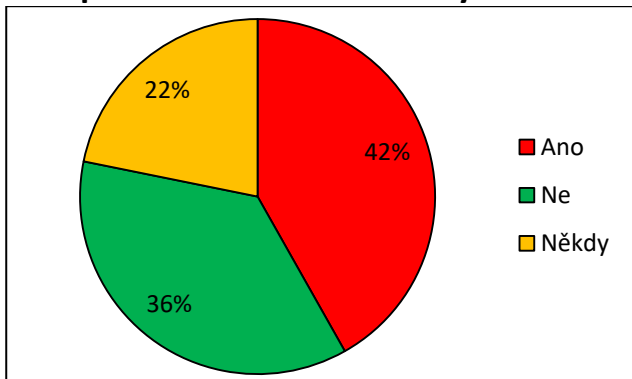
10. Dodržujete nějaké vánoční tradice?

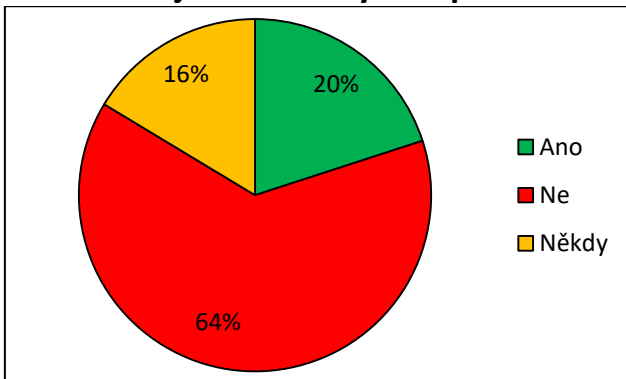
11. Pokud ano, tak jaké?

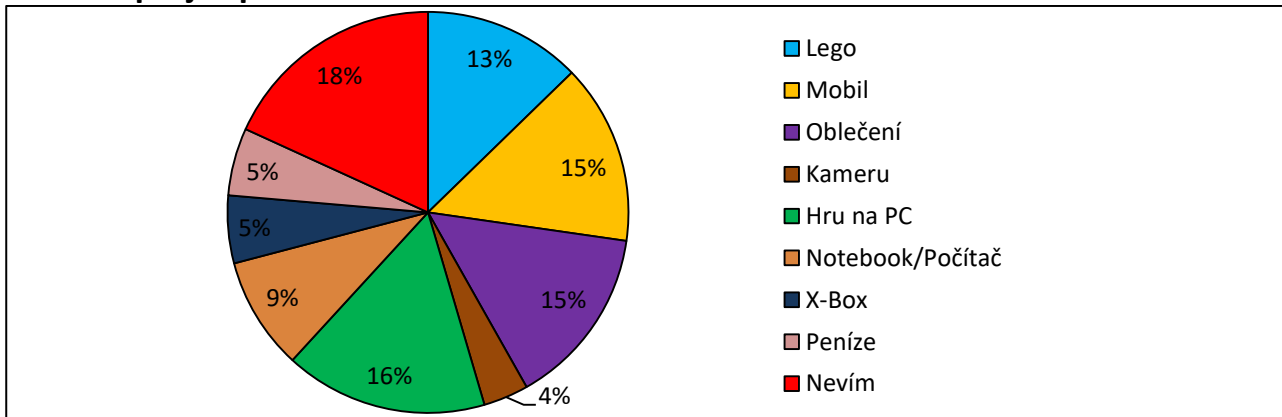
12. Zpíváš u stromečku koledy?

13. Dodržuješ na Štědrý den půst?

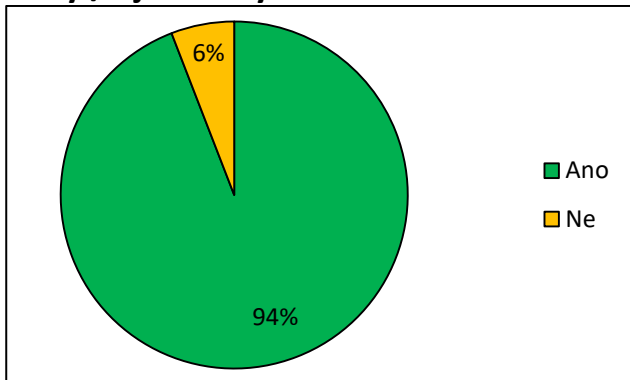
14. Co si přeješ pod stromeček?

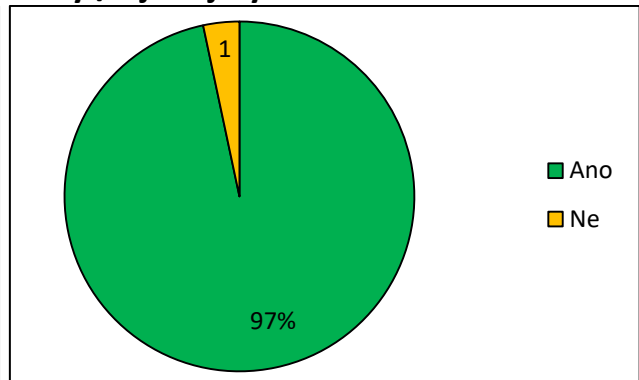
Sabina Urbánková a Veronika Švestková, 7.A

ANKETA O ZOO

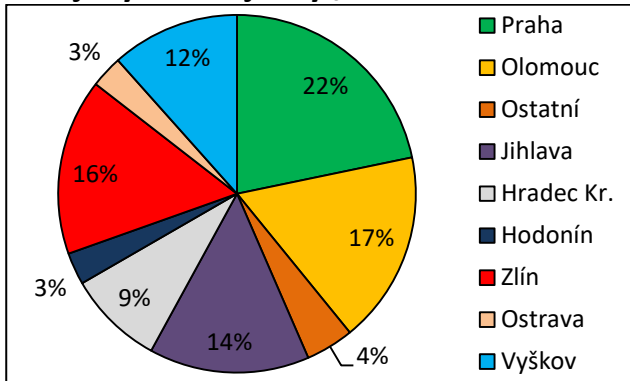
1. Byl/a jsi někdy v zoo v Brně?

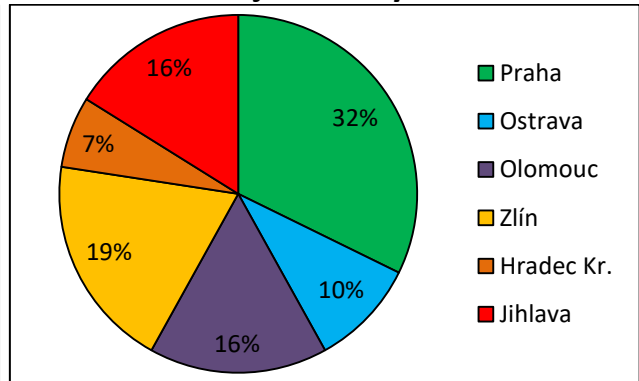
2. Byl/a jsi v jiných zoo než v Brně?

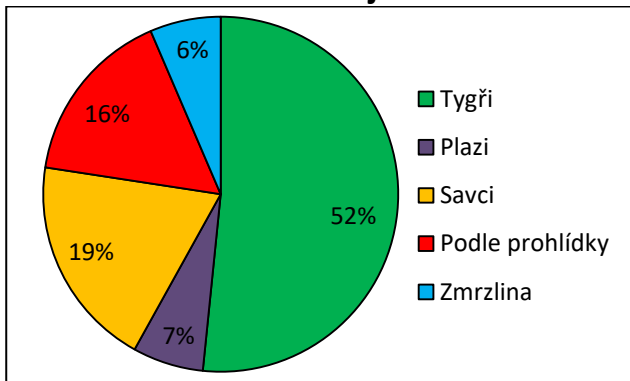
3. V jakých zoo jsi byl/a?

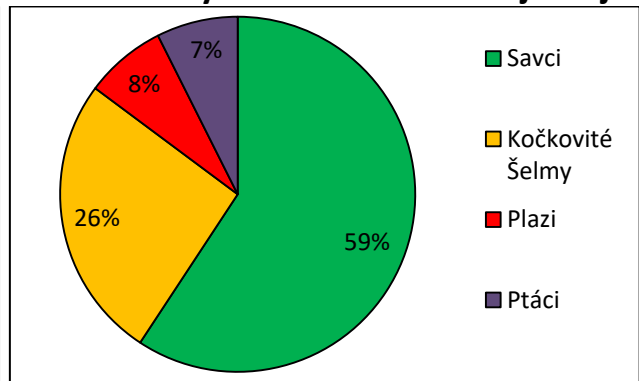
4. Které se ti nejvíce líbily?

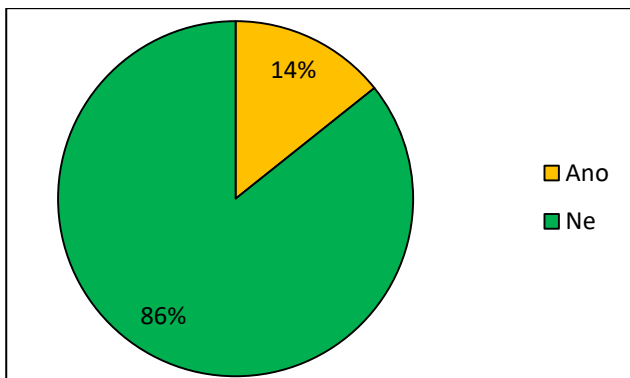
5. Kam v zoo zamíříš nejdříve?

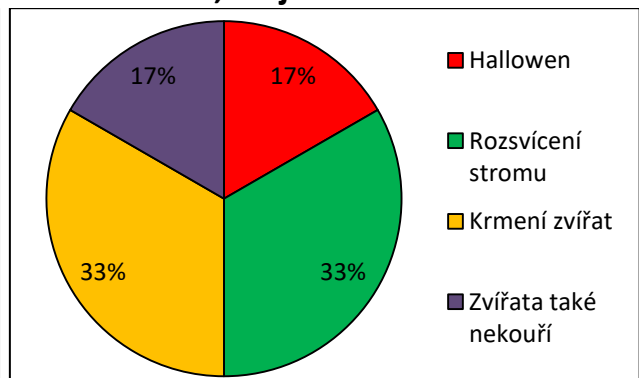
6. Jaké druhy zvířat máš v zoo nejraději?

7. Chodíš na akce v brněnské zoo?

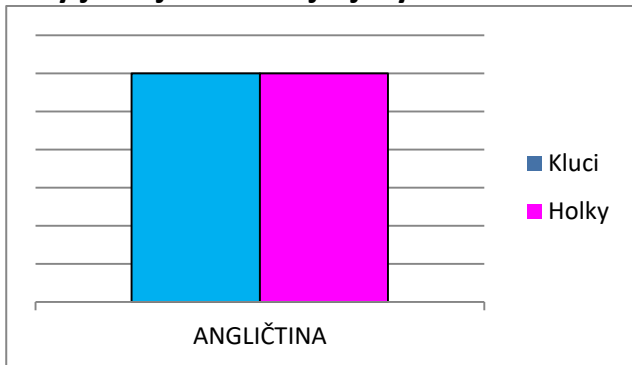
8. Pokud ano, na jaké?

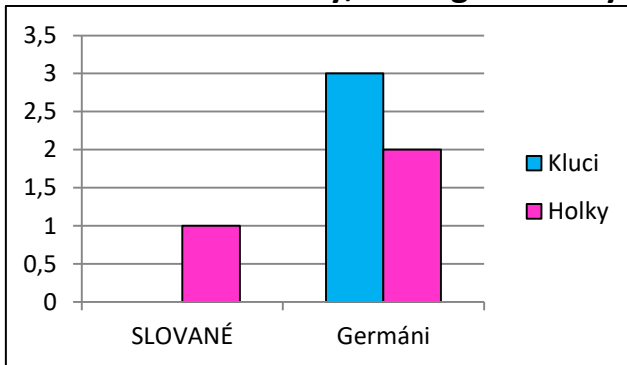
Eliška Sázavská a Daniel Krajíček, 7.B

HOLKY VERSUS KLUCI

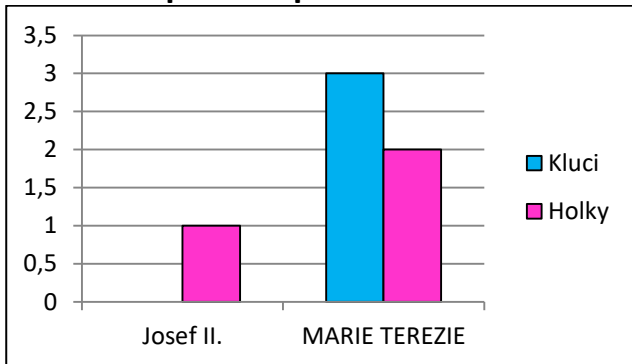
Jaký je nejrozšířenější jazyk?

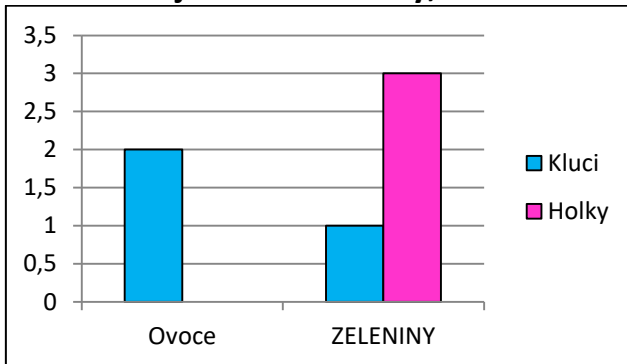
Jsme národ románský, nebo germánský?

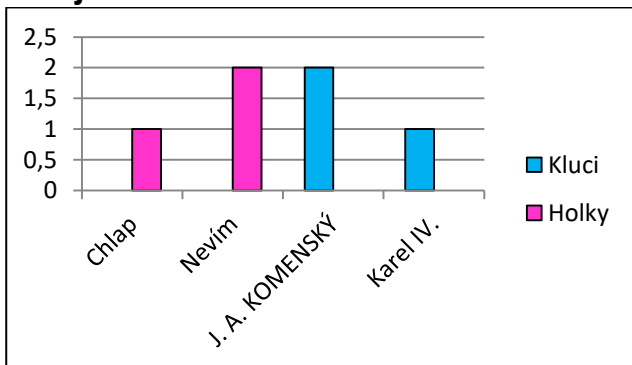
Kdo u nás provedl první sčítání lidu?

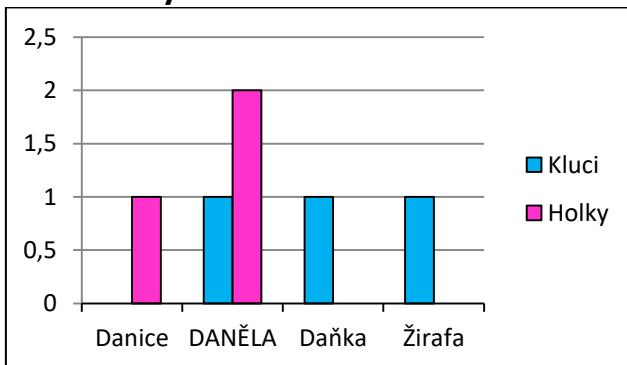
Má člověk jíst více zeleniny, nebo ovoce?

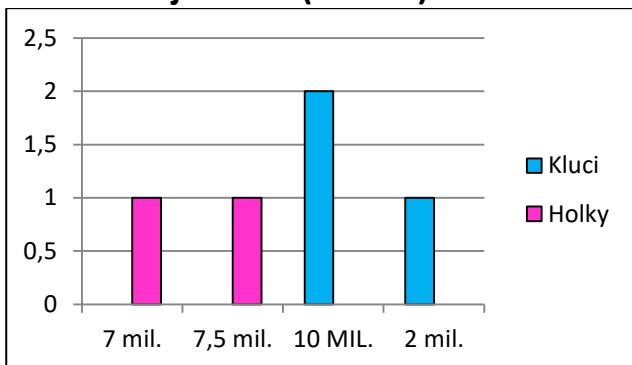
Kdo je zobrazen na dvoustovce?

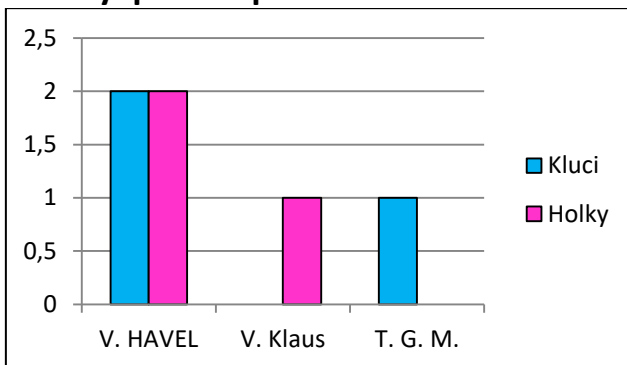
Jak se nazývá samice od daňky?

Kolik lidí žije v ČR? (10 mil.)

Kdo byl prvním prezidentem ČR?

Tentokrát remíza! Zatím tedy letos vedou kluci. Co bude dál?

JAN AMOS KOMENSKÝ

Ahoj, milí školní zvědavci, dovoďte mi, abych se vám představil – jsem Jan Amos Komenský, reformátor školství (abyste se do školy těšili).

Ale pěkně po pořádku. Narodil jsem se 15. dubna roku 1592 a umřel 15. listopadu roku 1670 ve svých sedmdesáti osmi letech, což byl v té době požehnaný věk.

Kde přesně jsem se narodil, to už jsem zapomněl (holt člověk si nemůže pamatovat všechno), ale jako dítě jsem žil v Uherském Brodě na Moravě. Pocházel jsem z měšťanské rodiny, ve dvanácti letech mi umřeli otec i matka a musela mě vychovávat moje teta Kateřina.

Ve škole jsem byl nejchytřejší a to nás tam bylo přes 100. Roku 1611 jsem šel studovat na vysokou školu do Herbornu v Německu, tohoto roku jsem začal pomáhat svému profesorovi při práci na encyklopedii. Začal jsem

také sám psát knihy, též encyklopedie, například Poklad českého jazyka, který jsem dokončil roku 1613.

V dalších letech jsem cestoval po západní Evropě a po návratu do Čech jsem se stal rektorem latinské školy v Přerově.

Roku 1616 mě přijali za kazatele do jednoty bratrské a roku 1620 jsem se stal jedním z českých pánů, kteří prudce protestovali proti katolické církvi.

Bohužel naše povstání bylo potlačeno a následovala poprava dvaceti sedmi českých pánů na Staroměstském náměstí. Česká půda se pro mě stala horkou, a tak jsem odešel do exilu a pobýval jsem ve Francii, Anglii, Švédsku a Polsku. Dál jsem šířil svoje myšlenky a dál jsem učil nejen děti, ale i učitele a napsal jsem další knihy. Naneštěstí velká část mého díla shořela při požáru v polském Lešně.

Zemřel jsem v Amsterdamu v Nizozemsku a jsem pohřben v kostele v Naardenu.

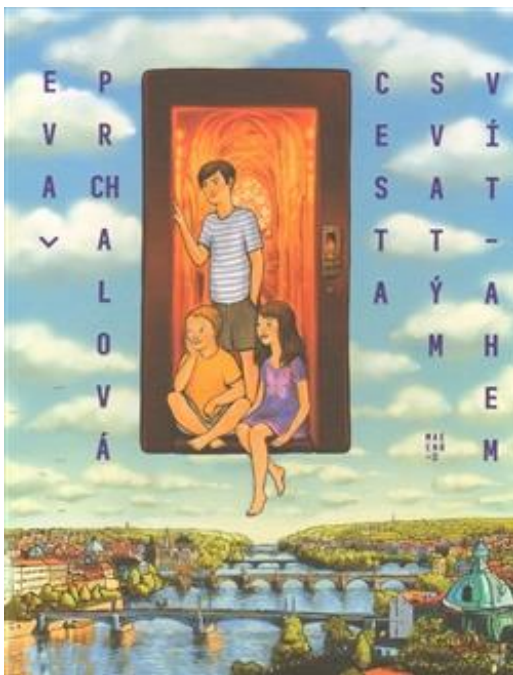
Daniel Krajíček, 7.B

Foto: wikipedia.org

REDAKCE DOPORUČUJE

EVA PRCHALOVÁ: CESTA SVATÝM VÍT-AHEM

Hlavními hrdiny této knížky jsou bratři Ámos a Vilém a jejich kamarádka Arna. Chlapci měli jet s rodiči na dovolenou do Alexandrie, ale protože se nastěhovali do nového bytu, který si celý nově zařídili, nemají na to peníze, a tak celé prázdniny musí zůstat doma. Ale to neznamená, že nezažijí žádná dobrodružství...

Výtah v jejich domě se ukáže být kouzelný a může je dostat na různá místa. Nazvou jej svatým Vítem. Jednou do něj děti nastoupí s hluchoněmým panem Hláskem a odjedou na Sicílii. Večer, když se děti chtějí vrátit, pan Hlásek se vrátit nechce a dá dětem pohlednici pro svoji manželku. Děti ji předají, a když chtějí jít další den ven, vidí paní Hláskovou, jak se chystá odjet za manželem na Sicílii. Děti si s ní chvíli povídají a potom paní Hlásková nastoupí s Arnou do výtahu a obě zmizí. Myslíte, že chlapci najdou Arnu, která nejspíš odjela na Sicílii?

Knihu si určitě přečtete, protože kniha je velmi napínavá a zajímavá.

Anna Rychnovská, 6.tř., obr.: kosmas.cz

MOZKOVNA

Hra na mobil

Nároky na zařízení: minimálně 70 MB na úložišti, operační systém Android i IOS a další na google play

Otázky jsou řazeny do balíčků podle oborů – Historie starověku, Přírodní vědy, Astronomie, Biologie, Moderní technologie, Literatura, Zeměpis, Sport, Filmy a Seriály, Dějiny umění a Hudba. Hra probíhá v šesti kolech a na položené otázky musíte odpovědět v určitém časovém intervalu. Během hry získáváš coinsy, za které si můžeš kupovat nové balíčky témat. Tyto coinsy lze samozřejmě i koupit.

Můžeš porovnat svoje schopnosti s kamarády, jelikož hra nabízí souboje s přáteli, stačí se jen přihlásit

Obdoba Milionáře od českých autorů zaujme svým pojetím i designem. Rozcvič svůj mozek a ukaž, kolik toho víš!

+ Hra mě bavila, jelikož je rychlá, nenávyková a hlavně poučná.

- Otázky se po 2-3 hodinách dají zapamatovat a pak už to není ono.

Hra ode mě získává 4 hvězdičky.

Ondřej Chytrý, 8.B

NOVÉ PŘÍRŮSTKY VE ZVÍŘECÍM KOUTKU

Ve zvířecím koutku u učebny přírodopisu se objevily nové druhy zvířátek. Jedním z nich je gekončík skvrnitý a celkem se u nás zabydly dvě samičky a jeden sameček, který musí být od nich oddělený.

Tyto ještěrky pocházejí z Blízkého východu a Indie. Dorůstají až 25 cm a mají na bílém podkladu mnoho černých nebo hnědých skvrn. Jsou aktivní v noci a za soumraku. Živí se hmyzem a malými hlodavci.

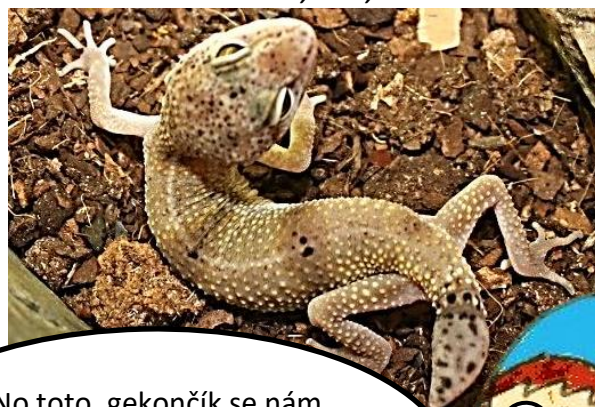
Dále přibýly 2 samičky agamy vousaté. Jedna z nich už není plachá a nechá se hladit i brát do rukou.

Druhá se nechá pouze hladit, ale když ji chcete vzít, tak uteče.

Ve volné přírodě žije tento denní ještěr v Austrálii. Má žluté, světle hnědé až hnědočervené zbarvení. Dosahuje velikosti až 60 cm a dožívá se 8-11 let. Žere salát a pampelišky.

Nové obyvatele terárií bylo potřeba pojmenovat. Vybíralo se z několika návrhů a pro gekončíka vyhrálo jméno Čoky, pro „jeho“ samičky Chloe a Tina. Agamy jsme pojmenovali Lexy a Džamala.

Sázavská Eliška, 7.8, foto: Aleš Kadlec

No toto, gekončík se nám svlékl! Není náhodou nějak příbuzný s hady? Ještě že ty agamy zůstaly oblečené...

TIP PRO CESTOVATELE

OMÁN

Poloha: jihovýchod Arabského poloostrova

Hlavní město: Maskat

Úřední jazyk: arabština

Počet obyvatel: téměř 3 miliony

Státní zřízení: sultanát

Náboženství: převažuje islám

Ve dnech 22. – 29. října 2016 jsem byla s rodiči na dovolené v Ománu. Cesta byla dlouhá, letadlem jsme letěli sedm hodin.

Jakmile jsme přiletěli do města Salalah, vzali jsme si kufry a nastoupili do autobusu, který nás vzal do hotelu.

Během třicetiminutové jízdy nám pan delegát povídal o Ománu a dal nám tipy na výlety, nabídl nám například výlet za delfíny, návštěvu

historického města Salalahu nebo přenocování v poušti.

Bydleli jsme v hotelu Al Fanar. Hotel byl krásný a veliký, výborně tu vařili a pokoje byly hezké.

Indický oceán byl krásný a čistý. Podnikli jsme výpravu za delfíny, byli krásní a zážitek to byl úžasný. Když jsme se v sobotu, v den odletu, byli projít po pláži, viděli jsme je znovu a kromě nich ještě rejnoky. Dovolená se mi hrozně moc líbila a vůbec se mi nechtělo domů do našich podzimních plískanic.

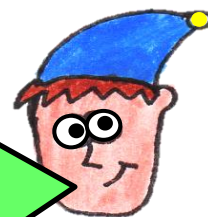
Nela Ulbrichová, 6.tř.

Foto: Nela ulbrichová, 6.tř.

Mapa: wikipedia.org.

VZLETY A PÁDY NAŠICH OSMÁKŮ A DEVÁŤÁKŮ

Každý rok je součástí olympiády v českém jazyce slohový úkol. Letos našim učitelům českého jazyka připadal docela náročný – téma znělo „Moje vzlety a pády“. Na první pohled si možná řeknete, že na tom nic není, ale zkuste se sami zamyslet a popsat vaše úspěchy a neúspěchy, aby to bylo zajímavé, abyste se nemotali v bludném kruhu opakujících se úvah, aby z toho nevyšel jen soupis událostí – a to všechno ještě bez pravopisných chyb. Podívejte se, jak si s tím poradili naši žáci. Tři slohové práce uveřejňujeme celé, ze dvou jen úryvky a uzavíráme to hezkou „prácičkou“, která sice nesplnila požadavek na délku, ale učitele pobavila.

Psal se rok 2016 a s mými kamarády jsme zrovna nastoupili prvního září do devátého ročníku na základní škole. S mylnou představou dalšího poklidného roku veselí, prázdnin a volných víkendů jsme se seřadili u školy a převzali své prvňáky, jimž děláme nyní patrony, a zahájili rok plný vzletů a pádů.

Tlak na nás, deváťáky, rostl pořád víc kvůli snaze o co nejlepší průměr prospěchu a strachu z blížících se přijímacích zkoušek.

A jelikož jsme zrovna ve věku dospívání, vypořádávala se řada z nás i s osobními problémy. Za průšvihy jsme byli více káráni a trestáni. Podle rodičů i učitelů jsme se nejspíš takto měli naučit odpovědnosti.

Od začátku deváté třídy jsem na sobě pozoroval jistou psychickou i fyzickou únavu a moje píle při učení se

změnila v laxnost a lenost. Vše se najednou jakoby sesypalo, nedařilo, hroutilo se do obří hromady problémů. Jeden problém zapříčiňoval problémy další.

Když uběhlo první čtvrtletí, už jsem vše začínal zvládat lépe. Zlepšoval se můj prospěch ve škole. I ostatní až na pár výjimek zabrali a učili se ze všech sil. Snahu ocenili i učitelé, kteří nám to opláceli dobrými známkami a svým přístupem.

Lukáš Třebenský, 9.B

Mým prvním úspěchem, vzletem, či jak jinak to chcete říct, bylo to, že se mi podařilo vylézt mamince z břicha. Když se to ve zdraví povedlo, ocitla jsem se na světě, o kterém jsem věděla pramálo.

A názor na svět si budu dodnes. Svět je nádherná a krásná věc, která se

Redbull vám
dáva křídla

nedá jen tak popsat. Pobíhají tu různá zvířátka, rostou stromy, kvetou květiny a v neposlední řadě tu jsou lidé.

Existují lidé normální, ale i velice zvláštní, některé bych označila přímo za mimoně, jiné za roztomilé, další za frajery, „vypatlance“, egoisty...

A teď už zpátky k mým vzletům a pádům. První pády přišly brzy, byl to třeba první okamžik bez plíny – hned jsem se počurala. Nebo jsem vysypala piškoty na svoji babičku, když jsem se učila chodit, neustále jsem padala atd.

Čím jsem starší, staví se přede mě ještě těžší překážky. Mým bolestivým pádem byla první pětka ve škole. Znáte ten pocit, když se snažíte a je to k ničemu? Přesně tak jsem se cítila.

Také jsem prožila několik nevinných lásek, jež bohužel rychle skončily. Taková situace srazí k zemi každou holčičku, dívku, ženu i babičku. Je to velké zklamání.

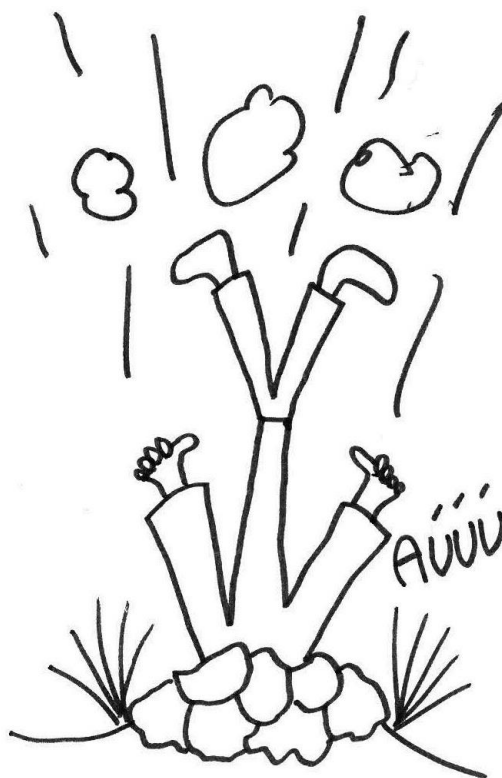
Ale abych nebyla příliš negativní, vrhneme se pro změnu na vzlety. Stojí za nimi spousta práce, trpělivosti a dřiny.

Dobře jsem se umístila v okresním kole ve hře na zobcovou flétnu, zvítězila v pár tanečních soutěžích, přežila hádky se sourozenci. V poslední době je největším pádem akné, jenž mě trápí každý den. Podívám se do zrcadla a chce se mi brečet.

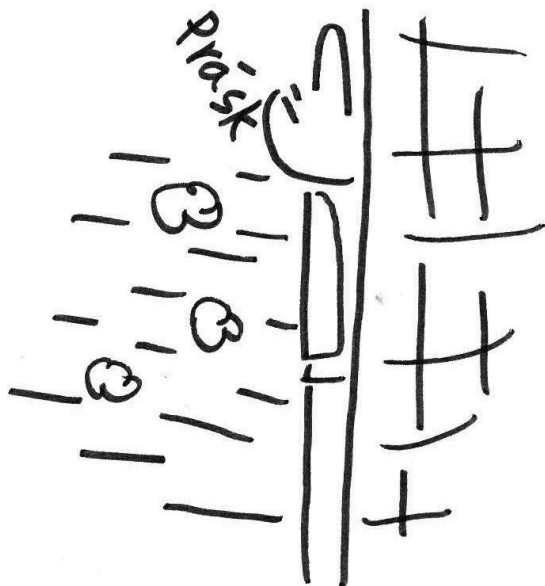
Život je ale hodně krásná, zajímavá cesta, plná bohatých zkušeností a zážitků. Někdy máme horší chvíle, tedy pády, jindy báječné chvíle, tedy vzlety.

Žádný život není zbytečný či obyčejný. Každý z nás má život výjimečný a originální. Jen je třeba se rychle vzpamatovat z pádů a jít dál svou životní cestou.

Denisa Bohdálková, 8.B

Lose

Podle našich vzletů a pádů nás může spousta lidí hodnotit. Když se nám něco povede (například salto, rozesmát zachmuřelého učitele nebo i nějaká lumpárna), ostatní si řeknou: „Je fakt dobrej, frajer.“ Nebo něco podobného. Ovšem když něco naprosto „nevychytáme“ (například rozbijeme dveře, kytku či počítač) může to mít opačné účinky a lidé si řeknou: „Koukněte na něho, to je ale moula.“

V mém případě se jedná spíš o druhý případ. Až poslední dobou mám pocit, že nezkažím vše, na co sáhnu. To bylo spíš dřív. To jsem běžně něco rozbíjel, přeříkal se a to, co z toho vyšlo, často vyznělo úplně jinak, než bylo původně zamýšleno. Jedinou útěchou mi bylo to, že všichni jsme jen lidé a nejsem sám, komu se něco nepovede (tedy aspoň v to doufám).

Jakub Perna, 8.B

...V mém životě zatím žádné výrazné vzlety neproběhly. Snažím se dosáhnout co nejlepších výsledků ve škole a v budoucnu bych chtěla získat práci, která by mě bavila a naplňovala.

A co se týče pádů, tak prozatím jsem naštěstí žádný hrozný pád nezažila. Snažím se žít tak, aby pádů bylo co nejméně, a přeji si, aby pokud mě nějaké postihnou, aby byly jen mírné a nesrazily mě úplně na dno a abych si z nich vzala ponaučení, vzchopila se a žila dál, jak nejlépe to půjde.

Valerie Kocianová, 8.A

Každý z nás určitě zažil nějaký vzlet, a kdo zažil vzlet, musel zažít i pád, a pokud ho nezažil, tak na něj určitě někde čeká...

...Rozhodně není dobré pádu podlehnout, člověk by se mu měl postavit čelem. Tím, že takový pád překoná, může dosáhnout nového vzletu. Bez pádu by nebyl vzlet. Já osobně beru pád jako novou příležitost ke vzletu nebo alespoň jako zkušenost do života...

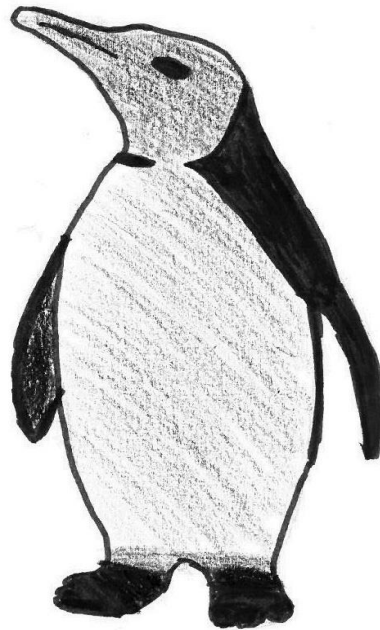
Filip Chmel, 8.B

Vzlety a pády... To mi připomíná nějakého ptáka, ovšem kromě tučňáka (chudák tučňák). Já jim tuhle schopnost trochu závidím, ale i tato schopnost má své nevýhody. Já bych křídla na úkor rukou nechtěl...

Ale kdybych měl vystihnout opravdovou podstatu tématu, můj největší vzlet a pád byl pro mě tento slohový úkol. Myslel jsem si, že slohové práce jsou mou silnou stránkou, ale díky tomuto tématu se pro mě stala nadlidským úkolem. Dál nevím, co bych dodal.

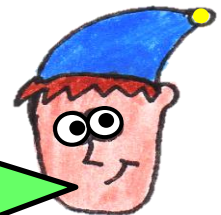
Lukáš Maňák, 8.B

Obr: Radek Fiala, 7.A a Nela Ulbrichová, 6.tř

POČÍTAČ V HLAVNÍ ROLI

Když deváťáci dovzlétali a dopadali, zadal jim pan učitel Kadlec další slohový úkol, měli napsat různé slohové útvary na téma „počítač“. Měli napsat zprávu, úvahu, vypravování, popis, zprávu a- držte se – dokonce báseň. Něco dopadlo lépe, něco hůře, vybrali jsme hezké ukázky jejich tvorby a přidali úkol pro naše čtenáře. Čtěte dál.

Úvaha

Někdy přemýšlím, jaké by to bylo, kdyby počítače a elektronika vůbec neexistovaly. Svět by byl možná o něco hezčí, avšak byl by těžší, protože nám počítače usnadňují každodenní život. Nejspíš by to byl úplně jiný svět, než ho známe. Určitě by mě zajímalo, jak by takový svět vypadal. Aspoň jeden den bych v něm chtěl prožít.

Jakub Vlašic, 9.B

Počítač je vlastně taková krabice plná drátů a světýlek. Nikdy jsem nechápala, jak v ní může být tolik slov,

barev, obrázků. Jak někoho mohlo něco takového napadnout? Lidé si mohou psát, volat, bavit se... Někdy je té elektroniky až moc. Je všude, doma, v práci, venku i ve škole. V budoucnu budou určitě všichni mít elektronické sešity, počítače toho budou víc vědět. Jak bude vypadat svět za 20 let?

Terezie Vašulínová, 9.B

Zpráva

V Japonském městě Kjóto, ve kterém sídlí známá značka Lenovo na výrobu elektroniky, se rozhodli vyhlásit soutěž o nejlepší návrhy na vylepšení

počítačů. Do soutěže se přihlásilo 30 000 lidí s různými návrhy od držátka na pití až po výkonnější baterie.

Vyhrál Lee Okamura se svým nápadem na vylepšení grafiky a bezdrátové myši. Vítěz dostal 10 000 jenů a stal se zaměstnancem firmy. Podrobnosti se dočtete na www...

Ester Gabrielová, 9.B

Poezie

Když chcem zapnout počítač
Zmáčkeme tam zapínač
Rozsvítí se obrazovka,
různých složek je tam stovka
Tapetu si vybereme
Třeba fotku z dovolené
Potom už je čas jít spát
Hry až zítra budem hrát

Kristýna Jahodová, 9.B

Prázdné máme dětské hřiště
Kdepak máme naše sviště?
Sedí v temné místnosti
Věnují se jiné činnosti.
Ach ty hrozné počítače,
Stěžují si mí rodiče.
Někdo má své počítače,
Jiní kopou zas do míče.
Uvidíme, kam to spěje,
Zatím je to konec děje

Jakub Vlašic, 9.B

Každý den u něj sedím,
Hraji si a učím se.
Někdy na zápas si vsadím,
Jindy na film dívám se.
Má myš a monitor
A má také vypínač.
Kdo jiný by to byl
Než můj přítel počítač!

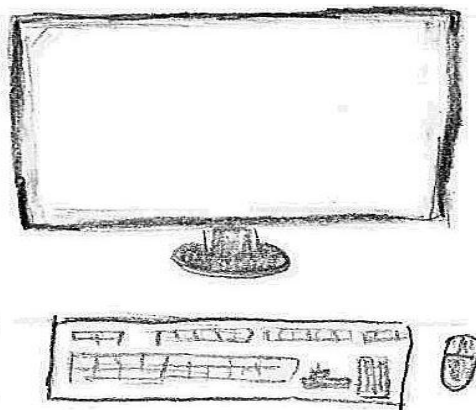
Tomáš Smutný, 9.A

Sedím u něj celý den,
Vůbec ani nejdu ven.
Ráno, večer, v noci,
Není mi pomoci.

Filip Antoš, 9.A

Počítač je nejlepší
A zapneš ho raz dva tři.
Pomůže ti s úkoly
a můžeš jít do školy.
Ale když se sekne,
Tak mě asi klepne.

Kateřina Švestková, 9.B

Vypravování

Byla tma. V celé místnosti nebyl ani malý náznak světla. Báł se. Báł se nočních můr, které ho pronásledují.

Blížila se půlnoc, když v rohu místnosti něco zablikalo. Nevěděl, co se děje. To ticho kolem mu nahánělo hrůzu. O nějakou chvíli později se to stalo znovu.

Tentokrát vstal, aby zjistil, co to je a zbavil se strachu. Pomalu a opatrně se blížil k místu, odkud to světlo vycházelo. Čím blíže byl, tím víc se báł. Natáhl ruku a dotkl se nějaké věci a ona se rozzářila a osvětlovala tak celou místnost. Podíval se pozorněji na věc, která ho vyděsila a ... uviděl počítač, který večer zapomněl vypnout.

Stanley pracoval ve velké firmě. Jeho prací bylo mačkat tlačítka. Každý by řekl: „Celý den sedět a mačkat tlačítka? Vždyť to musí být nuda!“ Ale Stanleyho jeho práce bavila.

Jeden den ale nepřišly instrukce. Čekal s upřeným výrazem na monitor svého počítače. Stále nic. Rozhodl se zeptat svých kolegů. Oč tu jde.

Za dveřmi ho ale čekal šok. Jeho kolegové byli pryč! Stál v prázdné místnosti obklopený rozsvícenými monitory počítačů.

„To je divné!“ pomyslel si Stanley. „Někdo tu přece musí být“. Vydal se do sousední místnosti...

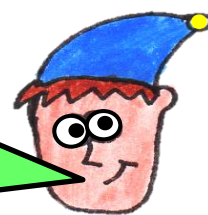

Tereza Mrázková, 9.A.
Obr.: Terezie Vašulínová, 9.B

Terka vymyslela slušný začátek příběhu. Zkusí ho někdo dokončit? Vaše literární dílka nám můžete přinést do redakce (každé úterý od 13.30), poslat na e-mailovou adresu (najdete ji na 2. straně obálky) nebo ji vhodit do naší schránky u vchodu.

Nejlepší texty uveřejníme a odměníme.

NOVINÁŘSKÉ KACHNY 7.B

VE ŠKOLE MIZÍ ŽÁCI, PROČ?

Když ve škole začali vařit velice dobré obědy, začali mizet žáci z různých tříd, hlavně ti tlustější. Jeden žák nám napsal e-mail: „Když zmizel můj kamarád, pustil jsem se sám do pátrání. První den jsem sledoval učitele a dva z nich šli s jedním čtvrtákem do kuchyně, pak se vrátili na chodbu. Šel jsem do kuchyně a uviděl jsem toho žáka v kleci. Tak jsem ho osvobodil a utekli jsme.“

Potom, co nám to poslal, oba dva zmizeli. Podle nás si učitelé pochutnávají na dětech ze školy. Když to začala vyšetřovat policie, oba policisté, kteří sem byli posláni, zmizeli a ten den si mohli děti přidat až čtyřikrát...

Michal Bogdány, 7.B

KRÁDEŽ V ATLANTIDĚ

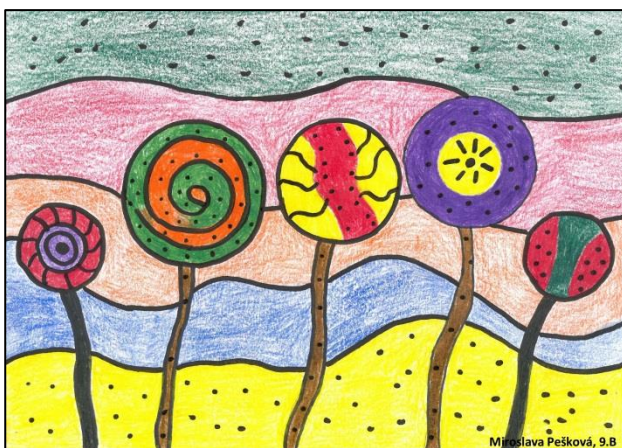
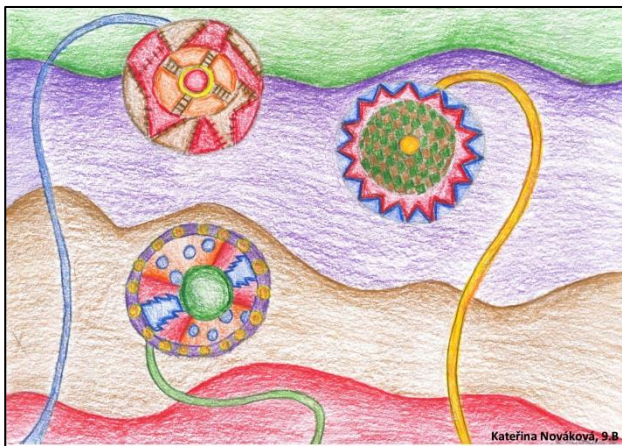
1. listopadu 2016 byla objevena na dně moře bájná Atlantida a zjistilo se, že na ní pomocí bublin vzduchu přežívají lidé už 500 tisíc let. Po objevení Atlantidu vyraboval gang ruských motorkářů. Podle zdejších obyvatel to byli fousatí staříci a prý měli více jak sto let. Motorkáři jim sebrali všechnu techniku, včetně televizí, létajících talířů a několika teleporterů.

Policie pátrá ze všech sil, ale zloděje se dosud nepodařilo chytit, škoda byla vyčíslena na 2 000 000 000 000 000 dolarů. Zatím OSN navázala s Atlantidou diplomatické styky.

Daniel Krajíček, 7.B

ZIMNÍ PUTOVÁNÍ

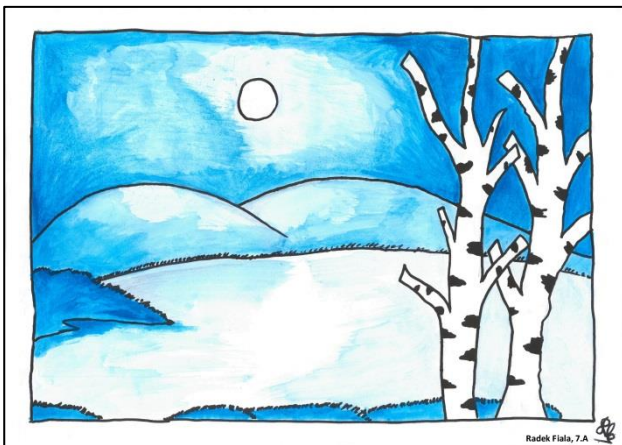
OD ABSTRAKČÍ INSPIROVANÝCH DÍLEM ARCHITEKTA...

...ŽÁCI PŘEBRUSLILI

...KOUZELNOU ZIMNÍ KRAJINOU...

... DO MODRÉHO SVĚTA FANTAZIE...

... A PŘIVÍTALI VÁNOCE.

PERLIČKY Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

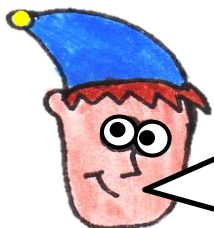
ANEB

VÝROKY NAŠICH ŽÁKŮ

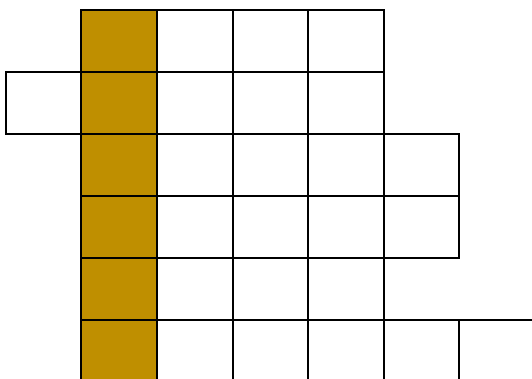

Radek Fiala, 7.A

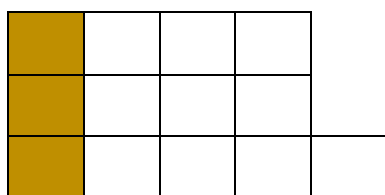
KŘÍŽOVKY

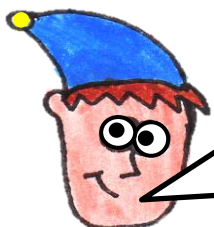
Udýchaný pán přiběhne na nástupiště.
 „Stihnu ještě vlak do Brna?“ ptá se prvního nádražáka, který mu
 přišel do cesty.
 „To záleží na tom, jak budete běžet. Zatím má před vámi
 (tajenka) minut.“

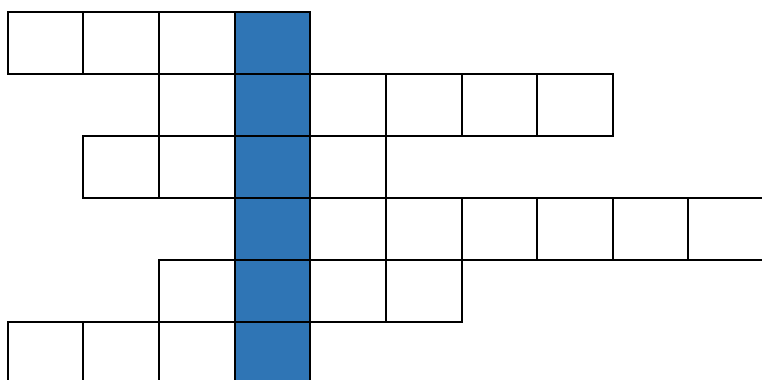
- Film: Hledá se ...
- Tuk z prasete
- Potřeba jezdce na koni
- Palmový ořech
- Domácky Oldřich
- Krychle

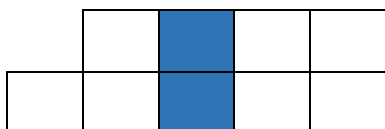
- Hýkavec podobný koni
- Suchá tráva
- kravský produkt

Žena si koupila los:
 „Jestli vyhraji, koupím si nové šaty na dovolenou,“ pravila.
 „A jestli nevyhraješ?“ zeptal se muž.
 „Tak je (tajenka).“

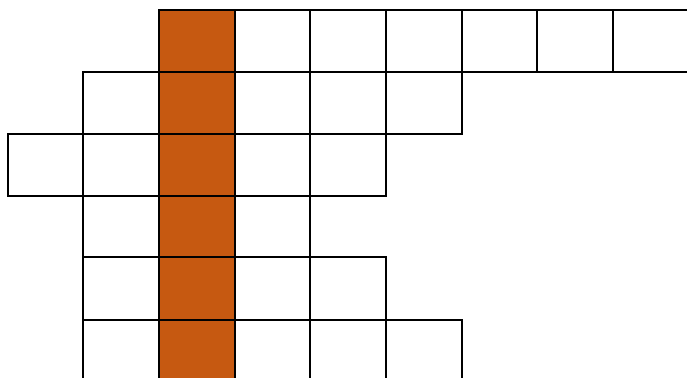
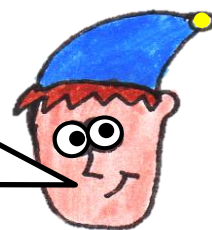

- Potopená loď
- Vodní květina
- Orný nástroj
- ... Čech
- Náš národní strom
- Místnost k uskladňování jídla

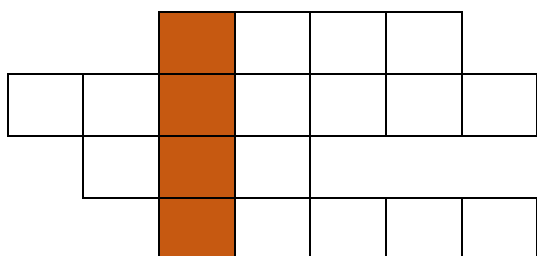

- Plátěný příbytek
- Sloh

Maminka říká Pepíčkovi: „Hele, koukej už spát!“
 Pepíček odpoví: „Jak mám asi (tajenka 1), když mám(tajenka 2)?“

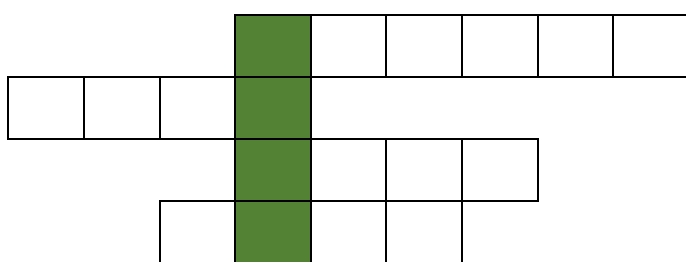
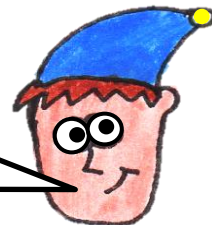

- Pokoj princezny
- Soptící hora
- Lučina
- Orgán zraku
- Nádoba v koupelně
- Otisk boty

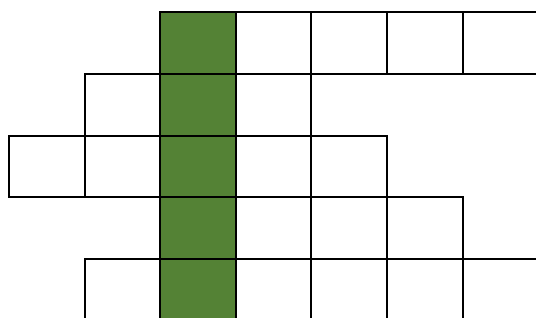

- Jehličnan
- Film: Tři oříšky pro ...
- Ohraničení obrazu
- Pohyb při hudbě

„Pepo, co dělají ptáčci, když ještě neumí létat?“
 „..... (tajenka).“

- Kluk
- Měna EU
- Pohádkový ještěr
- Poklop

- Zaměstnání
- Stáří
- Domácky Václav
- Mlsné rohaté zvíře
- Opak k nízko

Markéta Prudilová, 9.B

ŘEŠENÍ NALEZNETE NA 2. STRANĚ OBÁLKY.

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

Bruneta pozve blondýnku, aby se přišla podívat na jejího nového papouška. Blondýnka přijde, uvidí papouška a podiví se: „A co ten papoušek provedl?“ Bruneta odpoví: „Co by měl udělat špatného!?“ Blondýnka řekne: „No, že jsi ho dala do klece!“

Učitel říká třídě: „Jste tak slabí v matematice, že vás 60% propadá!“ Přihlásí se Pepíček a říká: „Ale pane učiteli, tolik nás tady přece ani není.“

„Paní, zavolejte si toho dotěrného psa, vždyť už jsem plná blech!“
„Amorku, pojd' sem, ta paní má blechy!“

Ráno vrazil velitel policie do jedné z kanceláří a za stolem uviděl místo svého podřízeného tučňáka. Zařval: „Koudelka, co tady dělá to zvíře? Ihned ho seberte a jděte s ním do zoologické zahrady!“ Když velitel večer odcházel ze služby, potkal venku Koudelku s tučňákem. „Prokristapána, Koudelka,“ zhrozil se, „co tady děláte s tím tučňákem? Poslal jsem vás přece do ZOO.“ „V ZOO jsme byli skoro celý den,“ vysvětluje Koudelka, „ale už zavřeli, tak teďka jdeme do kina.“

Jak se jmenuje western ze školního prostředí?
Sedm nedostatečných.

Víte, co udělá žirafa, když ji něčím vezmete po hlavě?
Podkopne vám žebřík.

Maminka povídá Pepíčkově: „Zase si na tebe stěžovala učitelka!“
Pepíček: „Co proti mně pořád má? Vždyť už jsem ve škole týden nebyl!“

Říká Hurvínek Máničce: „Máni, když piju kakao, tak mě píchá v oku!“
Mánička odpoví: „Tak si zkus vyndat brčko!“

Hurvínek: „Taťuldo, kde jsou vosy v zimě?“
Spejbl: „To nevím, ale byl bych rád, kdyby tam byly i v létě!“

Učitel hudby varuje žáka: „Jestli mě budeš dál takhle zlobit, tak namluvím tvé matce, že máš velký talent.“